

V tretje gre rado

Že tretjič začenjam urednikovanje Odseva in spet me prevevajo drugačni občutki. Pred 30 leti, ko smo mladi Trzinci prvič začeli izdajati Odsev, je bilo pred nami vse polno neznank, bili pa smo mladi in odločni, da s svojim pisanjem poskusimo vnesti v Trzin, ki se je takrat ravno začel širiti, več življenja, kulture in boljše obveščenost. Vsi udeleženci prvega, ustanovnega večera smo bili uredniki, ker pa je eden po zakonu moral biti odgovorni, so to funkcijo zaupali meni, saj sem imel kot študent novinarstva nekaj več vedenja o tem, kaj naj bi bilo novinarstvo in kaj časopis. Če bi mogel, bi spet sestavil takšno uredništvo! Koliko je bilo takrat v nas idej, zanos! Dolge noči smo delali ob trušču gramofona, ki je obvezno moral po večkrat na večer preigravati ploščo Led Zepelina Money, Money, ob zgodnjih jutranjih urah pa smo si dostikrat zavrteli Romanco ali pa Bethovnovno Deveto simfonijo. Ob zaboju piva so mlajši fantje vrteli ročko ciklostila in zlagali natisne liste, mi pa smo dvoprstno pretipkavali tekste na matrice, zraven pa kritično razpravljali o že napisanih člankih in o novih idejah. Starejši so nas prihajali spodbujati, šalili so se z nami in nam po svojih močeh pomagali. Tisto je bil res trzinski časopis! Žal pa je izšlo le nekaj števil.

Potem me je leta 1996 takratni trzinski župan, čeprav tega naziva ni rad slišal,

Tone Ipavec vprašal, če bi bil pripravljen pomagati oživiti Odsev, saj bi tako lahko krajane učinkoviteje prepričali o nujnosti osamosvojitve in lastni trzinski občini. Od nekdanjih odsevarjev sta se mi pridružila Jože Štih in Tone Orel, zelo zavzeto pa sta pri tem pomagala še Emil Pevec in Stane Mesar. Prvo številko smo izdali po božičnih praznikih in smo jo kar prefotokopirali v podjetju Biring, naslednja, prva v letu 1997, pa je bila že tiskana. Urejanje časopisa se je precej spremenilo, saj smo pretežno že pisali na računalnike, čeprav jih vsi še niso imeli in tudi nove tehnologije še niso obvladali. Med nami so krožile diskete in le počasi smo prehajali na internet, ki je marsikaj olajšal. Tudi takrat so krajanje časopis dobro sprejeli, v organizacijskem pomenu pa je doživel precej sprememb, ko je Trzin postal občina.

Po sedmih letih mojega urednikovanja je bilo, kot je zapisal prijatelj, potrebno iz higienskih razlogov zamenjati urednika. Krmilo Odseva je prevzel Zoran Jereb in mislim, da je svojo nalogo solidno opravil. Kljub precejšnji pomoči občine pa mu najbrž ni bilo lahko. Največji greh, ki so mu ga nasprotniki pripisovali, je bil ta, da ni bil Trzinec, in ni mogel tako »odsevati« dogajanj v kraju, kot bi jih mogoče lahko kak domačin.

Čeprav sem »star Trzinc«, ne vem, kako bom to nalogo opravil v tretjem poskusu. Imam mandat za 22 števil glasila. Izkušenj, znanja in idej imam zadosti, pomembni bodo predvsem pogoji dela. Ti so precej drugačni in boljši kot pri mojih prejšnjih dveh začetkih, pa vendar so spremenjeni in po svoje zahtevni. Vesel sem pisanja g. župana v prejšnji številki Odseva, ko se je v svojem kotičku zavzemal za čim bolj nepolitično,

nevtralnno pisanje in da bi moral časopis »o dogodkih ali spornih zadevah objavljati vsa različna stališča vseh vpletenih o teh, zlasti spornih zadevah«, pred časom pa je kot predsednik Slovenskega centra Pen ob aktualnih dogajanjih v zvezi s položajem novinarjev tudi izjavil: »Ne morem sprejeti pojavov omejevanja pravice do mnenja in izražanja mnenja, četudi o ukrepih delodajalcev. Še posebno seveda na tako občutljivem področju, kot je področje informiranja.« Če je tako, sva z g. županom na isti strani, čeprav sam ne pripadam nobeni stranki ali politični usmeritvi. Zavzemam se za nepolitični časopis in demokratično izmenjavo mnenj, podkrepljenih z argumenti, vendar ne s prisilnimi. Predvsem bi želel, da bi Odsev spet še v večji meri odseval življenje Trzina in da podobe v odsevih ne bi bile preveč popačene.

Upam tudi, da smo se po zamenjavi uredništva pred sedmimi leti vsi nekaj naučili. Od mene so predvsem zahtevali, da ne smem zamujati z izidom časopisa, pa čeprav mogoče tudi na račun aktualnosti. Mislim, da bom to lahko zagotovil, upam pa tudi, da so izdajatelji sprevideli, da časopis, ki bi bil res trzinski, ne more ustvarjati le en človek po diktatu občine, pa čeprav z najboljšimi nameni.

Glavni in odgovorni urednik
Miro Štebe

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe
Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Tehnično urejanje in tisk:
GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje (*razen Uradnega vestnika*):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejema
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

**Gradivo za
septembrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**5.
septembra
2007**

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih
v občini Trzin so vam na voljo tudi v
občinskem informativnem središču
na Ljubljanski cesti 12/f
oziroma na telefonski številki
01/564 47 30.

Spoštovane občanke in občani, stavki, ki jih tokrat prebirate, predstavljajo zadnji ali, recimo, poslovilni Županov kotiček. Novi (ponovni) glavni in odgovorni urednik, ki ga je občinski svet imenoval na junijski seji, me je obvestil, da v Odsevu poslej te rubrike ne bo več. Ne sodi v njegov koncept. Menda je to tudi zapisal v programsko zasnovo, ki jo je občinskemu svetu predložil še na seji in po začetku obravnave te točke dnevnega reda, tako da podpisani papirjev, ki jih je razdelil, nisem utegnil prebrati, ker sem vodil sejo in spremljal razpravo. Nič hudega; o imenovanju in ustreznosti programske zasnove kandidata za položaj glavnega in odgovornega urednika tako ali tako odločajo občinski svetniki in ne župan. Predpostavljam, da so občinski svetniki kandidatovo programsko zasnovo prebrali in soglašali z njo, saj so z veliko večino glasovali za gospoda Štebeta. No, in zakaj pravzaprav toliko besed o tem? Zato, ker bo poslej Odsev eno redkih, če ne edino občinsko glasilo, v katerem župan ne bo imel možnosti objavljati prispevkov o svojih pogledih, kaj se po njegovem mnenju v občini pomembnega dogaja, kaj namerava v naslednjih tednih in mesecih narediti, čemu se morda odpovedati ali tudi, o čem bi morali vsi skupaj, tudi občani in občanke, in ne samo občinski svet, uprava in župan, premisliti. Poznam kar precej občinskih glasil slovenskih občin; redno jih prejemam več kot deset in v vseh, kar jih poznam, imajo župani tovrstne, seveda različno naslovljene in stalne rubrike in vsaj v večini primerov, kolikor mi je znano, nihče ne misli, da so ta glasila zaradi tega »trobila županov«. Župan je navsezadnje v vsaki občini edini funkcionar, ki je resnično neposredno in osebno izvoljen (poleg občinskih svetnikov v najmanjših občinah, ki jih volivci volijo po večinskem načelu) in je odgovoren ter pooblaščen za oblikovanje predlogov razvojne politike, za oblikovanje in izvrševanje proračuna itd. Župan v naši ureditvi pooseblja in združuje, skoraj da bi lahko rekli, dve funkciji: funkcijo, ki je podobna predsedniški, saj predstavlja in zastopa občino pred drugimi organi in v stikih z dru-

gimi ravnmi oblasti v državi, in funkcijo, ki je podobna vlogi predsednika vlade ali kar vlade v celoti, saj, kot rečeno, oblikuje predloge razvojnih politik in proračuna, in ima tudi pooblastilo za izvrševanje teh politik, proračuna itd. Zato se ljudem v večini občin zdi logično, da imajo župani v občinskih glasilih svojo stran ali vsaj svoje pol strani za pojasnjevanje svojih pogledov, namer ali preteklih odločitev.

Odločitev velja

Vendar, kot rečeno, odločitev je bila sprejeta, in ta odločitev je v pristojnosti občinskega sveta, in jo velja spoštovati. Tudi to, da o imenovanju glavnega in odgovornega urednika suvereno odloča občinski svet, in župan nima pravice in možnosti posega v to pristojnost, sem pred dobrima dvema letoma s predlogom odloka, ki to ureja, predlagal podpisani, ker sem želel, naj bodo

ta vprašanja urejena tako, da se bomo izognili možnim očitkom, da si župan jemlje pravico in možnost odločati o uredniku in uredniški politiki. Res je, da sem računal na to, da bodo kandidati za glavnega in odgovornega urednika pravočasno predložili svoje programske zasnove. Ker pa so se stvari odvijale, kakor se pač so in to ni nikogar zmotilo, tudi mene ne sme motiti. Seveda pa ukinitve Županovega kotička pomeni zame tudi eno rednih obveznosti manj. Ta obveznost sicer ni bila nadležna, a nekaj časa za razmisleke in fizično pisanje je vsak mesec vendarle zahtevala. Tudi tak pogled na to je mogoč.

Vsem bralcem dosedanjih Županovih kotičkov pa želim veliko drugega, zanimivejšega branja.

Tone Peršak

Preverite veljavnost svojih potovalnih dokumentov in vlogo za nov potni list ali osebno izkaznico vložite pravočasno

Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije državljane poziva, da preverijo veljavnost svojih potovalnih dokumentov in veljavnost dokumentov otrok.

V zadnjem času se je zaradi poteka veljavnosti večjega števila potnih listov in osebnih izkaznic ter zaradi koriščenja letnih dopustov in s tem povezanih potovanj v tujino znatno povečalo število vlog za izdajo novih dokumentov, s tem pa se je podaljšal tudi čakalni čas za njihovo izdelavo.

Državljan lahko vlogo za izdelavo novega dokumenta vloži še pred potekom veljavnosti starega dokumenta.

Ministrstvo za notranje zadeve državljanom zato svetuje, da vlogo za izdajo potnega lista ali osebne izkaznice vložijo vsaj 3 tedne pred rokom, ko dokument potrebujejo.

Razpis za republiške štipendije

V Uradnem listu št. 57/07 je bil v **petek, 29. 6. 2007**, objavljen **razpis za republiške in Zoisove štipendije za šolsko leto 2007/2008**.

Pravico do republiške štipendije lahko uveljavijo **vajenci, dijaki in študentje**, pri katerih **dohodek na družinskega člana v letu 2006 ne presega celoletnega zneska 130% zajamčene plače (t.j. 3.666,20 EUR)**.

Kandidati uveljavljajo pravico do republiške štipendije na obrazcu »**Vloga za uveljavitev republiške štipendije**«. Obrazec je na voljo v **knjigarnah (DZS - obr.1,51)** ali na **spletni strani zavoda (www.ess.gov.si)**. Vlogo kandidati izpolnijo v skladu z navodili, ki so njen sestavni del.

Kandidati **vložijo vlogo z dokazili na Uradu za delo Zavoda RS za zaposlovanje, kjer imajo stalno bivališče, ali jo pošljejo s priporočeno pošiljko**.

Vlogo z dokazili lahko kandidati oddajo od objave razpisa dalje. **Zadnji rok za oddajo vloge za dijake in udeležence izobraževanja odraslih je 5. september 2007, za študente pa 3. oktober 2007**. Roki veljajo tudi za stare štipendiste!

Lepo pozdravljeni!

Karmen Potočnik
Vodja urada za delo

Brez župana ne gre

Mislil sem, da bo za začetek dovolj le uvodnik, po tem ko je župan Anton Peršak izrecno želel, da objavim njegov »Zadnji županov kotiček«, pa mislim, da sem dolžan pojasnilo bralcem. Res je, da sem v predlogu programske zasnove Odseva predstavil nekaj novosti, med katerimi mogoče najbolj pade v oči ta, da Odsev ne bi več prinašal Županovega kotička. Naj najprej povem, da je kar lepo število lokalnih glasil, ki te rubrike nimajo. Če pogledate samo v tiste, ki so nam najbližji, te rubrike ne boste našli v Domžalskem slamniku, Domžalskih novicah, Mengšan, Kamniškem občanu, Kamniških novicah, lahko pa bi našteval še naprej, pa naj bo za prvo silo dovolj, da bo jasno, da ta rubrika ni predpogoj za izhajanje občinskega časopisa.

Ko sem predlagal, da te rubrike naj ne bi bilo več - poudariti moram tudi, da je bil to za začetek le predlog, o katerem sem se bil pripravil pogovarjati, ker pa ga je g. župan vzel za izvršeno dejstvo, naj bo tako - sem imel v mislih očitke, ki sem jim bil ob svojem prejšnjem urednikovanju izpostavil skoraj celih 7 let, da je Odsev župano-

vo trebilo. Šele ko je Odsev dobil novega urednika, so nekateri sprevideli, da temu le ni bilo tako. Da pa bi se v bodoče izognil tem očitkom, sem se odločil, da ukinem rubriko, ki mi je bila sicer čisto simpatična in sem zanjo sprva celo sam dal idejo. Nekateri časopisi v sosednjih občinah so se v preteklosti zgledovali po Odsevu in so uvedli tudi precej rubrik, ki smo jih imeli mi, zato niti ne preseneča, da je v nekaterih glasilih sosednjih občin to stalna rubrika. Drugi tehten razlog pa je v tem, da sem se v preteklosti z g. Peršakom velikokrat pogovorjal o tekočih razmerah v Trzinu. V pogovoru sva obravnavala kak problem, čez nekaj dni pa sem dobil njegov Županov kotiček, v katerem je spet obravnaval isto temo. Kar nekajkrat je tako prišlo do podvajanja razmišljanj in istih podatkov, zato je to, če hočem urejati kar najbolj informativen časopis, ki pa mora biti poceni, odveč. Sem novinar, ki pokriva dogajanja v osmih občinah severovzhodno od Ljubljane, in točno vem, kje lahko dobim najustreznejše in zanesljive informacije. Takšnih in drugačnih pogovorov z županom, kot virom informacij, enostavno ne morem

opustiti, če želim urejati zanimiv in informativen trzinski časopis. Župan bo tudi drugače dobil dosti možnosti za izražanje svojih pogledov.

Nikakor nisem sovražnik ali nasprotnik našega župana. Odkrito priznam, da cenim njegovo delo in zasluge. Vem, da se njegov delovnik ne končuje recimo ob 14. uri, ampak traja tako rekoč 24 ur na dan. Ljudje na splošno ne vedo, koliko sestankov, pogajanj, usklajevanj, načrtovanj, zapisnikov, predlogov in tudi izračunov morajo opraviti župani, da razmišljanj, tuhtanj, premljevanj idej, podoživljanj razprav in polemik pa tudi stresov v njihovih glavah, tudi ko niso v svojih uradih, niti ne omenjamo. Jaz si te stvari nekoliko bolje predstavljam, saj je tudi moj delovnik raztegnjen na ves dan. Vseeno pa si bom po novem v še večji meri prizadeval, da bo Odsev trzinski časopis in ne le občinski. Prav zato nameravam v našem glasilu uvesti nekaj novosti, uspeh pa bo mogoč le ob dobrem sodelovanju vseh, ki delajo in čutijo za Trzin. Zame politične barve niso važne, cenim le dejanja.

Miro Štebe

Drnovšek je zamesil kruh

Verjetno kar dosti Trzinčev ne ve, da imamo v industrijski coni Hišo kruha. Tako so poimenovali hišo v kateri ima sedež podjetje družine Krejan. Poleg stanovanja Krejanovih ima hiša že od začetka zraven tudi pekarno, lani pa so gospodarsko poslopje precej povečali in pekarni dodali še mlin, dodatna skladišča in veliko učilnico. Pekarna Krejanovih je še zlasti zanimiva po tem, da pečejo najrazličnejše vrste kruha in drugih pekovskih izdelkov, vendar za to uporabljajo le biopridelane surovine. Vsa žita, ki jih uporabljajo, pridelajo na največji slovenski biokmetiji v Prekmurju. Zanimanje za živila iz pekarnice Krejan je zelo veliko, zato ni čudno, da so na otvoritev novih prostorov prišli številni ugledni Slovenci, med drugim tudi predsednik Drnovšek, ki je pokazal zelo veliko zanimanje za hišo kruha in biopridobivanje hrane. V učilnici, kjer drugače predavajo in praktično prikazujejo postopke za proizvodnjo bioprehrane tudi profesorji biotehniške fakultete, je g. predsednik celo zamesil svoj kruh. V začetku julija pa je naš soobčan, kmetijski minister Iztok Jarc, obiskal Krejanovo hišo v sklopu akcije propagiranja pridelovanja in predelovanja bioprehrane Nič odvzeto in nič dodano. Dogodek so spremljali novinarji iz kar 15 novinarskih redakcij, zato je prav, da ga zabeležimo tudi v Odsevu, v naslednji številki pa bomo objavili reportažo o Krejanovih, njihovi hiši kruha in o biopredelavi hrane. **MŠ**

Kardinal Rode v Trzinu

Le malo Trzinčev je verjetno vedelo, da je v petek, 29. junija, Trzin in trzinsko cerkev obiskal znameniti gost, kardinal Franc Rode. To sicer ni bil njegov prvi obisk v našem kraju, saj je pred leti še kot nadškof podelil zakrament svete birme generaciji trzinskih nadebudnežev, tokrat pa je bil njegov obisk skoraj zasebne narave. Prišel je namreč krstit hčerko svoje nečakinje Nine, ki je poročena z Alešem Tekav-

cem, sinom znanega trzinskega podjetnika Marjana Tekavca. Kardinal je ob obredu s prijaznimi, toplimi besedami zaželel mali Tii Ani, da bi bila srečna in uspešna, ob tem pa je opozoril na pomen vere in krščanske ljubezni. **MŠ**

Kaj se dogaja

Sto številko uvajamo novo rubriko, ki bo skušala na kratko povzeti del dogajanj v občini. Tokrat smo več pozornosti namenili razmeram na naložbenem področju.

Porabili manj denarja, kot pridobili

Ob polletju je treba na občini preverjati, kako so poslovali. Kot je povedal župan g. Peršak, so porabili manj denarja, kot so ga pridobili, vendar je to ugodno le za nepoznavalce. Izkušnje iz prejšnjih let namreč govorijo, da v prvih polletjih več časa namenjajo pripravam za začetek različnih naložb, ki jih potem uresničijo v drugem delu leta, tako da je takrat poraba večja. Župan ob tem posebej opozarja, da ima občina zdaj zaradi spremenjene zakonodaje za približno četrtno manj denarja za naložbe, kar se bo pri naložbah in ob koncu leta vsekakor poznalo.

Posodobitev športnega parka

Kot običajno med poletnimi počitnicami v šoli in vrtcu poskrbijo za redna vzdrževalna dela in nakup nekaj nove opreme, letošnja glavna naložba na tem področju pa bo posodobitev športnega parka, ki naj bi se začela v kratkem. Gre predvsem za ureditev in utrđitev atletske steze pa tudi drugih naprav. Atletska steza namreč že na začetku ni bila dobro utrđena, in ni bila najbolj primerena za tek. Zdaj jo bodo na novo utrđili in prevlekli.

Športni park čaka na denar

Zaradi manjšega priliva denarja v občinsko blagajno je nadaljnje urejanje športnega parka v Mlakah zdaj tako rekoč »na čakanju«. Na občini ocenjujejo, da po količini in površini urejene športne površine zadovoljujejo zakonske zahteve do občin na tem področju, tako da bo nadaljnje širjenje športnega parka moralo počakati na boljše čase. Težava je tudi v tem, da občina, kot ena bolj razvitih, skoraj ne more računati na sredstva iz različnih državnih skladov. Prednost enostavno imajo manj urejene in revnejše občine. Na občini ob tem seveda poudarjajo, da si želijo dokončati naložbo in zaokrožiti športni park v celoto, kot je bili to zamišljeno ob začetku projekta.

Tudi obnova in širjenje kulturnega doma čaka

V podobnem položaju je tudi že kar dotrajan in premajhen kulturni dom. Občina je pred leti dala izdelati študijo, ki naj bi pokazala, ali je bolj smiselno sedanji kulturni dom obnavljati ali pa porušiti in zgraditi novega. Izkazalo se je, da bi bila bolj smiselna druga možnost. To je zapisano tudi v občinski razvojni strategiji, vendar bo zdaj to, ko ni toliko denarja, trajalo dlje časa, saj je treba najprej še pripraviti lokacijsko in drugo gradbeno dokumentacijo in izpeljati vse druge dolgotrajne postopke, ki so potrebni za to.

Novi gasilski in dom civilne zaščite

Znano je, da želijo gasilci zgraditi nov dom, v katerem bi dobile svoj prostor tudi druge ustanove, ki se ukvarjajo z zaščito, varnostjo in reševanjem občanov in njihovega premoženja. Dom naj bi stal blizu sedanjega gasilskega doma, in sicer na drugi strani Mengeške ceste v smeri proti Domžalam. Na občini se zdaj pogajajo z vsemi zainteresiranimi organizacijami, ki bi želele dobiti prostore v novem domu, da ta dom vključijo v svoje prihodnje razvojne in investicijske načrte, da bi zagotovili skupen nastop.

Na ogled so načrti za ureditev Mengeške ceste

Na občini so dobili izvod projekta za obnovo Mengeške ceste, ki ga pripravlja Direkcija za ceste Republike Slovenije. Projekt so na občini razstavili, da si ga občani lahko ogledajo in nanj dajejo tudi svoje pripombe, čeprav pravzaprav ne gre za javno obravnavo

vo projekta. Občina naj bi v skladu s temi načrti sodelovala pri ureditvi križišč in pločnikov. Če bo šlo vse po sreči, bodo z urejanjem prvega dela Mengeške ceste začeli oktobra, vendar naj bi imeli še vedno nekaj težav s pridobivanjem potrebnih zemljišč.

Glede obvoznice še zapleti

Vse kaže, da se v pozitivni smeri nekaj premika pri načrtih za gradnjo Mengeške obvoznice in povezovalne ceste Želodnik - Vodice, kar bo v prihodnosti verjetno še zgostilo promet po trzinski Mengeški cesti. Občina se zdaj že pol leta pregovarja z Ministrstvom za kmetijstvo, ki nikakor ne želi pristati, da bi obvoznico speljali po tamkajšnjih kmetijskih zemljiščih. Na občini upajo, da bodo dogovor vseeno dosegli in da bodo lahko obvoznico umestili v strategijo prostorskega razvoja kot prometni koridor, ki bo od Depale vasi naprej usmerjen proti avtocesti Maribor-Ljubljana in se bo v Študi tudi priključil nanjo. Občina bo morala v skladu z novim zakonom o prostorskem načrtovanju sprejeti prostorski načrt, ki bo bolj natančno določil potek obvoznice. Po optimističnih napovedih pa obvoznice ne bo vsaj še osem, devet let.

Že kmalu vodomet pred Centrom Ivana Hribarja

Po zatrdilih Občine zdaj mojstri že izdelujejo sestavne dele vodomete, ki naj bi krasil trg pred Centrom Ivana Hribarja; fontana naj bi bila do konca leta že na svojem mestu. Že pred časom so statično uredili tamkajšnje območje, vendar tistih del niso opravljali samo zaradi vodomete, ampak tudi zaradi potrebne splošne ureditve območja.

Pripravljajo pogoje za ureditev novega uvoza v obrtno-industrijsko cono

Ker ima obrtno-industrijska cona le en uraden cestni vhod, je prometna zaprtost cone vse hujši problem. Občina je zato investitorju, ki želi na območju med cono in novim delom naselja (t.i. območje T 12) graditi velik trgovski center za potrebe obrti in podjetništva, postavila pogoj, da na območju pred bencinskim servisom uredi še en vhod v industrijsko cono. Na ta uvoz naj bi se kasneje priključila tudi povezovalna cesta med cono in ostalim delom Trzina. Kdaj bo cona v resnici dobila še en uvoz, je težko napovedati, saj so zdaj začeli šele pridobivati dokumentacijo in druge pogoje za uresničitev zamisli, vsi postopki pa so, kot vemo, zelo dolgotrajni.

Nekaj več parkirišč v coni

Na območju ob novem posloplju podjetja Biring je urejeno novo parkirišče in del parkirnih mest na njem je tudi javnih. V načrtu pa je ureditev še enega parkirišča med štiripasovnico proti Ljubljani in prvim nizom objektov v industrijski coni. Tam bo tudi del javnih parkirišč, verjetno pa bo treba plačevati parkirnino. Parkirišče bo na zasebnem zemljišču in tudi investitor bo zasebno podjetje, zato na občini ne vedo točno, kdaj bo parkirišče dograjeno. Jasno pa je, da bo moral investitor pred začetkom gradnje pridobiti še vsa potrebna soglasja, kar pa je spet dolgotrajen postopek.

Nad informiranjem bo bdela posebna komisija

Na predlog nekaterih občinskih svetnikov je občinski svet ustanovil posebno komisijo za informiranje, ki bo bdela nad obveščanjem v Trzinu, vendar pa bo ta, kot delovno telo občinskega sveta, lahko delovala le v skladu z občinskim odlokom o obveščanju v občini in občinskem glasilu. Občinski svet na tem področju pravzaprav nima posebnih pristojnosti.

Zamenjava svetnic v občinskem svetu

Trzinski socialni demokrati so ugotovili, da je med volitvami prišlo do nesporazuma glede vrstnega reda na njihovi volilni listi. Ker so zdaj pomoto popravili, je na svetniškem mestu v občinskem svetu Marija Hojnik zamenjala Lilijano Smrekar, to pa je povzročilo tudi nekaj drugih sprememb v delovnih telesih občinskega sveta.

V občinski upravi bodo verjetno redno zaposlili še eno uradnico

V občinski upravi imajo tako rekoč od ustanovitve še vedno redno zaposlenih le sedem uslužbenk in enega skrbnika in hišnika občinskega premoženja. Pred časom so objavili razpis za pripravnika na področju upravnih javnih služb, zaposlujejo pa še več drugih pripravnikov, ki pomagajo redno zaposlenim, po župano-

vih napovedih pa bodo verjetno v kratkem redno zaposlili tajnico župana in sodelavko občinskega sveta, saj na tem delovnem mestu nimajo redno zaposlenega.

Občina bo nemoteno delovala tudi v času dopustov

Na občini zagotavljajo, da delovanje občinske uprave v času poletnih dopustov ne bo zamrlo. Občina je namreč javna služba, in mora biti odprta vse delovne dni v letu. Kljub temu da imajo tudi zaposleni na občini pravico do dopustov v poletnem času, bodo delo organizirali tako, da bodo delo tistih, ki bodo odsotni, prevzeli drugi. Zagotavljajo tudi, da bodo v zakonitem roku, to je običajno 30 dni, strankam, ki bodo za to zaprosile, zagotovili tudi vse potrebne dokumente, kot so različna dovoljenja, lokacijske in druge informacije ter druge upravne odločbe.

Miro Štebe

Gospe in gospodje! Pridite, pridite, v mesto prihaja festival!

Tako nekako prešerno smo se počutili člani komisije za organizacijo in izvedbo festivala Trzinska pomlad 2007, ko smo imeli program »pod streho« in festivalsko zloženko v rokah. Mislim, da se lahko pohvalimo, da smo letos uspeli »vkup spraviti« zelo dober in kvaliteten program, zanimiv in zabaven, sproščujoč in razmišljujoč. Vsa leta smo festival izboljševali, ga dograjevali z novimi opekami, vsako leto smo se kaj novega naučili in poskušali narediti korak naprej. Iz skromnih začetkov je festival zrasel v osrednjo trzinsko prireditvev, pri kateri sodelujejo skoraj vsa trzinska društva. Vendar ima, kot vse prireditve, tudi Trzinska pomlad svoje lastno življenje. Tokom devetih let je zrastle v utečeno, organizacijsko in vsebinsko kvaliteten prireditvev. Nevarnost se tako, za organizatorje kot tudi za gledalce, skriva v pomanjkanju novih iz-živov.

Zato se organizatorji že vsa leta trudimo, da ne bi stagnirali na enem in istem vzorcu in vsako leto »štancali« enakega festivala. Prav zato smo na petek, 18. maja, letošnji otvoritev pripravili na malo bolj alternati-

ven način, z otvoritvijo razstave mladega trzinskega akademskega slikarja Simona Jugovica Finka. Razstava je bila v času celega festivala na ogled v novi trzinski galeriji »Lampa«. Simon je namreč iz ostankov lesa, ki so mu ga podarila nekatera podjetja iz OIC, sestavljal približno 1 x 1 meter velike ploške, na katere je s posebno tehniko naslikal slike na temo Pomlad. Te slike smo potem razstavili na uličnih svetilkah, na osrednjem trzinskem trgu T3. Na ta način smo v okvir festivala dodali tudi do sedaj zapostavljeno likovno umetnost in hkrati pridobili tudi kulturni dogodek, s katerim smo šest tednov, na malo drugačen način, opozarjali, da se v občini nekaj dogaja, da je prišla pomlad,

čas veselja, cvetenja, brstenja, življenja, ljubezni, čas festivala, čas za uživanje življenja, čas za medsebojno srečevanje Trzinčev ob kvalitetnih kulturnih dogodkih... (Ob tej priložnosti bi se rad tudi zahvalil »spoštovanim« trzinskim vandalom, da so vseh omenjenih šest tednov pustili razstavo pri miru, kajti organizatorji

smo se najbolj bali uničevanja in smo medsebojno že sklepali stave, koliko časa bo razstava zdržala nepoškodovana... Vendar so izgleda tudi vandali ugotovili, da gre za dobro in koristno trzinsko stvar...).

Prva sobota Trzinske pomladi, 19.5.2007, je bila družinsko naravnana. Predvsem naj bi bila pravi raj, prava mala nebesa za otroke! Želeli smo, da bi se otrokom kar zvrtele v glavi, ko bodo zavili okrog vogala na dvorišče KUD-a, kjer bo toliko zanimivih stvari, da kar ne bodo vedeli, česa bi se najprej oprijeli, kaj bi najprej poizkusili... V prvem delu programa smo tako organizirali cel kup zanimivih in zabavnih delavnic. Tam so bila igrala iz recikliranih predmetov, palačinke ZPM-ja, sladkorna pena, delavnica izdelovanja rožic iz papirja pod vodstvom Nine iz Mladinskega kluba, delavnica češnjevo drevo in dve gajbici rdečih češenj, pod vodstvom Lidije iz KUD Kresnička, delavnica poslikave obraza s stalno neskončno vrsto otrok... Po sproščeni delavnicah se je na polnem dvorišču KUD-a, kar na dveh različnih odrih, odvil še kulturni program. Teater Kuglica je naj- ➔

mlajše zabaval z zgodbo o nagajivem in domiselnem indijancu Vikiju. Sledila ji je predstava Urgenca, legendarnega uličnega Gledališča Ana Monro, kjer smo se iz srca nasmejali njihovi viziji slovenskega zdravstva. Edino manjše razočaranje za nas organizatorje pa je bil letos slab obisk koncerta, sicer zelo kvalitetne etno rock skupine Kvinton iz Štajerske.

V soboto, 26.5.07, se je program nadaljeval z monokomedijo Hagada, Mestnega gledališča Ljubljanskega. Avtor in izvajlec hkrati je bil Gregor Čušin, eden izmed priznanih najboljših slovenskih igralcev. Pred polno dvorano Marjance Ručigaj nas je nasmejal s svojo interpretacijo zgodovine krščanstva, na koncu pa smo si za bis priploskali še kratek prizor direktno iz pekla. Omenjena predstava pa je dobila tudi zmagovito nagrado na festivalu monodrame na Ptuj, kar prav gotovo pričra o njeni kvaliteti!

V soboto, 2.6.2007, smo svoje organizacijske moči združili s športnim društvom, kajti zdi se nam prav, da prireditelji v majhni

občini kot je naša, medsebojno sodelujemo, ne pa da si mečemo polena pod noge. Za otroke je s simpatičnim animacijsko pevskim glasbenim nastopom poskrbela izkušena Damjana Golavšek, za splošno veselje ulična predstava Lepa Vida iz Kamnika, večer pa se je zaključil s kvalitetno etno, pop, rock skupino Jebela cesta iz Štajerskega konca. Za dobro vzdušje pa so poskrbeli številni gledalci in na koncu tudi plesalci. 9.6.2007 je bil na programu pravi domači musical s 25 člansko zasedbo, Čarovnik iz Oza. V bogati scenografiji, posebnih efektih, naštudirani koreografiji in pevskih vložkih smo uživali stari in mladi, predvsem pa smo držali pesti za naše mlade trzinske igralce in pevce.

16.6.2007 nam je naš župan pripravil literarno srečanje z znanimi slovenskimi literati. Naj ob tej priliki pripomnim, da sem bil včasih tudi jaz mnenja, da so literarna srečanja bolj cehovski dogodek, kamor gledalci pridejo malo podremit in potem na koncu kaj popit in pojedst. Moram pa priznati, da sem zadnja leta korenito spreme-

nil mišljenje. Toliko res zanimivih ljudi, z drugačnim, razmišljujočim, da ne rečem celo modrim pogledom na svet, kot sem jih do sedaj poslušal na literarnih srečanjih v Trzinu, ne bi mogel srečati ali se pogovarjati z njimi nikjer drugje. Res, prav neverjetno, kako se ti odprejo nove perspektive, ko poslušáš misli ljudi, ki na svet ne gledajo samo skozi potrošniška ali politična očala!

Po literarnem srečanju pa nas je s svojo interpretacijo Molierovega Skopuha z najboljšo skopuško monodramo zabaval in zbadal Andrej Rozman Roza, eden najboljših »obračevalcev« slovenskih besed in eden najbolj duhovitih Slovencev! Zopet polna dvorana Marjance Ručigaj se je tresla od smeha ob njegovih predlogih, da bi slovenski jezik kar lepo v celoti popisali in potem skrbno arhivirali, kajti uspel nam je dokazati, da se uporaba slovenščine v današnjih evropskih časih sploh ne izplača več. Ali pa, ko nam je poskušal prodati stekleničko svoje iznajdbe - Skopuhove kapljice, zdravilo za vse bolezni in tegobe, ki si jih sploh lahko zamislimo!

Prav gotovo največji dogodek v okviru festivala pa je mednarodni folklorni festival, ki je bil letos na ponedeljek, 25.6., in ga organiziramo skupaj s festivalom Lent iz Maribora. Torej Lent pred Lentom v Trzinu! Folklorni festival je bil letos združen s praznikom ob osamosvojitvi Slovenije, zvezde večera pa so bili folkloristi iz Cipra, Afrike in Madžarske...

O priljubljenosti festivala je pričala popolnoma zasedena športna ploščad pred OŠ in popolnoma zaparkiran »stari« del Trzina. Čeprav sodelujem pri festivalu že precej let, moram reči, da me vsakokrat znova preseneti, ko vidim takole sredi Trzina v avtentičnih oblačilih plesati skupino iz daljne črne Afrike ali Južne Amerike, hkrati pa se kar nekako ponosno oziram naokrog, češ: » No, ali ste si pred nekaj leti lahko mislili, da se bo kaj takega dogajalo v Trzinu, v eni majhni, neznani občini, sredi majhne neznane državnice?«

No, o folklornem festivalu si boste lahko več prebrali v posebnem članku...

Takole, za zaključek letošnje sezone se spodobi, da se organizatorji in gledalci iz srca zahvalimo tudi tistim, ki so nam, poleg Občine Trzin, omogočili vse te kulturne užitke, da se zahvalimo tistim, ki ne razmišljajo samo skozi kvazi profitno logiko, ampak imajo tudi srce za kraj, kjer delajo in ustvarjajo in ne nazadnje tudi živijo. V prvi vrsti je to generalni sponzor Banka Domžale, d.d., sledijo pa ji Birig group, AS Domžale, Kalcer d.o.o., Habat Marjan s.p., Signa d.o.o., Pizzeria Sestrice, Tiskarna Ozimek, Pekos pub, Šotori Petre, Ton-Tomaž Šinko in Gostilna Narobe. Zahvalo pa si zaslužijo tudi vsi tisti, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi celotnega programa.

Andrej Zupanc

A ni b'lo dobl...

Že samo ta stavek iz otroških ust me je prepričal, da sem se pravilno odločil, ko sem si šel v soboto ob 10. uri dopoldan ogledat najnovejšo igrico **Čarovnik iz Oza**, ki so jo v kar polni dvorani malčkov in njihovih spremljevalcev pripravili marljivi mladi člani trzinskega KUD-a. Za take predstave je sicer značilno nenehno nemirno gibanje otrok in nezanimanje do te

mere, da govorijo vseprek, vendar je bilo tokrat popolnoma tiho, kar je znak, da so otroci zelo zavzeto spremljali dogajanja na odru in v dvorani.

Mirne vesti lahko zapišem, da je bila s strokovnega stališča predstava - musical najboljša, kar so doslej ustvarili prizadevni člani skupine **Orbitala** trzinskega KUD-a. Najbolj me je razveselilo dejstvo, da so vsi stalni igralci iz otroških kreacij napredovali do mnogo zrelejših podajanj posameznih vlog. Takšne igre in režije, kot tudi celotne postavitve, se ne bi sramoval noben ljubiteljski režiser, **Urši Slapar** pa gre še posebno priznanje, saj se loteva vedno bolj zahtevnih del, v **Ozu** pa je ob odlični scenografiji (**Andrej Ručigaj**, **T. Slapar**) uspela preplesti petje, ples in situacijsko komiko. Posebej velja omeniti pevske vložke, ki so bili res imenitni in včasih celo boljši, kot smo jih vajeni slišati s pop scene.

Med igralci ni bilo slabega člana, nekatere kreacije pa so bile prav imenitne, toda žal mi je, da zaradi omejenega prostora ne morem opisati odličnih posameznikov. Ne morem pa mimo staroste v igri, to je **Ade Lovše - Mušič**, ki je s svojo igro obogatila in dala poseben pečat pretežno zelo mlademu ansamblu. Posebno pohvalo zasluži tudi glasba in aranžma **Igorja Razpotnika ml.** **Maja Senica** se je ponovno dokazala s koreografijo, kostumi **Renate Šoštar** so verodostojno ponazorili to znano filmsko pravljico.

Vem, da se vsi neimenovani upravičeno čutijo prezrte, vendar upam, da bo ob njihovi naslednji igri tudi več prostora, da jih orišem, kot bi želel in kot si zaslužijo. Res, priznanje celotnemu ansamblu, saj pri še takem trudu nisem našel šibke točke, ki bi jo lahko vsaj malo pokritiziral. In še enkrat čestitke in priznanje za pogum in ustvarjalno energijo režiserki **Urši Slapar**.

Naj tudi zaključim z besedami iz otroških ust: »Počakajva, mami, saj še ni konec, saj bo še!«

Tone

Folklora je bila vrhunec

Spominjam se, kako smo pred petimi leti sedeli med preštevilnimi praznimi stoli in smo obžalovali, da ni bilo več gledalcev, saj je bil program festivala zelo dober. Takrat se je marsikdo od organizatorjev spraševal, ali se še splača pripravljati tako prireditev za tako malo publike. V Kamniku, kjer je bil obisk še slabši, so se naslednje leto odločili, da ne bodo več sodelovali v skupnem projektu treh občin. Potem smo Trzinci festival pripravljali skupaj z Domžalčani, pa so tudi oni obupali. Trzinsko turistično društvo pa se je ob zelo močni podpori Občine odločilo, da bo s prireditvijo nadaljevalo. Stavilo je na pomoč priznanega strokovnjaka in zanesenjaka za področje folklorne dr. Bruna Ravnikarja. Ta je že za prve festivale v Trzin vabil izbrane folklorne skupine, ko pa je videl, da je Trzin ostal sam, je predlagal, da se trzinski organizatorji povežejo z mariborskim festivalom Lent.

Ideja je bila skoraj genialna, saj zanimivi folklorni ansambli, ki prihajajo iz daljnih eksotičnih dežel, ne pridejo le za en dan, ko nastopijo v Mariboru. Njihov prihod je treba izkoristiti in tudi njim ponuditi možnost, da imajo kaj od gostovanja. Trzinska ponudba je bila zato za Lent zelo dobrodošla, v Trzin pa tako dobivamo folklorne skupine, kakršnih si drugi manjši festivali ne morejo privoščiti.

Ampak festival ni le nastop nekaj skupin plesalcev, glasbenikov in pevcev. To je še veliko več. Obiskovalci letošnjega trzinskega festivala so bili nad prireditvijo zelo zadovoljni. Vreme je šlo prirediteljem spet na roke, pohvaljeni so bili tudi tisti, ki so se spomnili, da se je vse začelo ob osmih in ne kot je bilo sprva predvideno. Ob sedmih je bilo namreč na igrišču pred šolo še neznošno vroče, ko se je dogajanje na odru začelo, pa je bilo že prav prijetno in so tudi ljudje začeli prihajati v večjem številu. Na koncu je bilo obiskovalcev že res veliko, rekordno število, in tudi to je bil dokaz, da se je festival prijel in da ga bo smiselno pripravljati še naprej.

Začetek s proslavo

Uvodna občinska proslava ob dnevu državnosti se je zdela kot nekakšna predigra, s katero smo se spomnili dogodkov, ko smo Slovenci sami odločno stopili na samostojno pot. Slavnostni govornik, trzinski župan Tone Peršak, je orisal tedanje dileme in odločenost, da se rešimo jugoslovanskih spon, častna četa veteranov vojne za Slovenijo pa je s prireditvenega prostora odnesla venec k spomeniku trzinski bitki med osamosvojitveno vojno. Folklorni festival so začeli člani otroške

folklorne skupine iz trzinske osnovne šole. Njihov nastop je bil že bolj ubran in dodelan, tako da smo bili gledalci iz Trzina lahko ponosni nanje, in niso delali sramote svojemu kraju. Kmalu pa so poskočno zapele tamburice in gostje iz Madžarske so prikazali nekaj plesov iz obdonavskih ravnin. Sledili so orientalski zvoki piščali in bobnov, ciprski plesalci pa so pokazali skupek turških plesov, ki od plesalcev terjajo tudi dokazovanje spretnosti. Plesali so s kozarci vode na glavah, v rokah so vrteli majhne srpe, ki so si jih med plesom tudi podajali po zraku, ozračje pa se je vse bolj ogrevalo, dokler niso na oder priplesali člani folklorne skupine iz Swazilanda iz Južne Afrike. Plesalci, ki so se izkazali tudi kot zelo dobri pevci, so nam pričarali vročico afriške noči. Ni čudno, da so ob koncu plesalci, ki so poskakali z odra v živahen ritem, pritegnili tudi številne gledalce, ki so zaplesali z njimi. Omeniti moramo tudi vedno dobrodošle člane veteranske folklorne skupine Cof, ki so v Trzinu nastopali že drugič, nekateri od plesalcev pa so bili naši gostje že večkrat. Navdušen aplavz je bil nagrada prirediteljem za njihovo delo in potrditev njihove pravilne odločitve, da na festival povabijo kar se da kakovostne in zanimive skupine.

Junaki izza odra

Le malokdo pa se je verjetno zamislil nad trudom, ki je bil potreben, da je festival tako lepo uspel, kot je. Ne gre tu le za trud članov folklornih skupin, ki so imeli za sabo nešteto ur treningov, priprav kostumov in študija programa. Izjemno veliko so za uspeh prireditve žrtvovali tudi organizatorji. Koliko dopisov, scenarijev, telefonskih in drugih pogovorov je morala opraviti predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak, da je vse teklo, kot so vsi pričakovali in zahtevali. Pri-

prave so se začele praktično že pred enim letom, takoj ko se je zaključil prejšnji festival. Ko je bilo že več znanega in potrjenega, da festival bo, so imeli člani Turističnega društva in pripravljalnega odbora kar nekaj sestankov. Vsak je dobil svojo zadolžitev, da pa je delo bolje potekalo, so jih razdelili v gostiteljski del, kuharski del in tehnično ekipo. Za goste, ki so v Trzin prišli že en dan pred nastopom, je bilo treba pripraviti poseben program. Pokazali so jim več slovenskih znamenitosti, jih založili s propagandnim turističnim gradivom, spominki, zagotoviti pa jim je bilo treba tudi hrano in možnost za prenočevanje. Gostiteljice so jih vodile po Kamniški Bistrici, Arboretumu Volčji Potok, jim razkazovale Ljubljano in jih peljale v Postojnsko jamo. Medtem so bile polno zasedene ženske iz kuharske skupine, ki so morale poskrbeti, da gostje niso bili lačni in da se niso pritoževali nad prehrano. Člani tehnične ekipe pa so imeli na skrbi pripravo odra, sedežev, ozvočenje in razsvetlavo. Poskrbeti je bilo treba za veliko podrobnosti, da je vse teklo, kot so si zamislili. Ko so nastopajoči in obiskovalci začeli zapuščati prizorišče, je tehnična ekipa še enkrat stopila na prizorišče. Čeprav se številnim obiskovalcem ni mudilo domov, saj je bila noč prav čarobna, in so nekateri še prepevali pozno v noč, so člani tehnične skupine, to so Franc Valenčak, trije Jožeti, Vinko in drugi, hiteli pospravljati oder, razstavljati klopi in pospravljati prizorišče. Lepo bi se bilo usesti, prijeti za steklenico, se zazreti v zvezde in poklepetati z drugimi, a delo je priganjalo. Hiteli so kot mravljičice, in ko so se po tem, ko na športnem igrišču pri šoli ni bilo več sledov prireditve, okrog pol tretje ure poslavljali in so jim roke visele skoraj do tal, so se prijateljsko potrpeljali po ramenih in se nasmehnili drug drugemu: »Izplačalo se je! Festival je bil špica!«

Miro Štebe

Zelo dejavni, a želijo še nove člane

Ob ponovnem izboru za urednika Odseva sem se odločil za nekaj sprememb v uredniški politiki. Menim, da je prav, da z rednimi mesečnimi pogovori damo besedo tudi nekaterim drugim pomembnejšim udeležencem trzinskega družbenega življenja, ne le županu. To seveda ne pomeni, da bo župan odrinjen na stran. Daleč od tega! Še vedno bo imel veliko priložnosti za pojasnjevanje svojih stališč in dejanj, z njim bomo imeli še vedno veliko pogovorov, ki pa mogoče ne bodo imeli ravno tega naslova. Prepričan sem, da ga bom v času sedanjega uredniškega mandata velikokrat prisil, naj nam pojasni ozadje posameznih občinskih odločitev in dogajanj. Če bo ocenil, bo lahko kadarkoli tudi sam napisal kakšno razmišljanje ali pojasnilo, ki ga bom z veseljem objavil, vsekakor pa je prav, da svoje poglede na določena področja življenja v občini pojasnijo tudi tisti, ki igrajo pomembno vlogo na izbranih področjih.

Tokrat smo se odločili za pogovor s Francijem Pavličem, občinskim svetnikom z županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, ki je večini Trzincev še posebej poznan kot izjemno marljiv in vsestranski predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin.

Člani vašega društva, pa tudi drugi upokojenci, ste v družabnem življenju Trzina zelo

dejavni, pogosto ste najštevilčnejša publika na trzinskih prireditvah, delujete pa tako rekoč povsod. Koliko je sploh članov vašega društva in koliko je še drugih upokojencev v Trzinu?

Točno število članov društva Žerjavčki težko povem. Giblje se tam nekje okrog 370, vendar jih je v zadnjem času nekaj umrlo, nekateri pa ne plačujejo članarine. Po 80-letu namreč našim članom ni treba plačevati članarine, ampak samo prijavijo, da želijo biti člani društva. Tudi za to, koliko

je drugih upokojencev v Trzinu, nimamo pravih podatkov. Mislim, da nas je kar veliko. Če pogledamo, koliko vabil mora občina razposlati za udeležbo na novoletnih sprejemih za starostnike, vemo pa, da je veliko tudi takih, ki v Trzinu živijo, vendar tu nimajo prijavljenega stalnega prebivališča.

Ali se po vašem mnenju Trzin »stara«, tako kot pravijo, da naj bi se starala ostala Slovenija?

Pravzaprav mislim, da ne. Čeprav upokojencev niti ni tako malo, podatki in tudi rast vpisa otrok v vrtec in šolo kažejo, da število prebivalstva Trzina še narašča, čeprav je zdaj manj priseljevanja, kot ga je bilo. Ko je zrasel novi Trzin, so se vanj vselejvale mlade družine, ki so potem večinoma še dobile otroke, zdaj pa opažamo, da se rojevajo že otroci teh otrok. Zdaj je število mladih Trzincev v porastu.

Upokojenci pa vseeno igrate vidno vlogo v trzinskem družabnem življenju. Ali gre to na račun tega, da imate upokojenci več časa tudi za take stvari?

Delno se strinjam s tem, vendar moram takoj povedati, da tudi v našem društvu niso aktivni vsi člani. Lahko bi rekel, da jih je aktivnih vsega skupaj nekje od 80 do 90, druge pa srečujemo bolj občasno. Tisti, ki smo aktivni, se srečujemo in sodelujemo na številnih področjih, drugi pa so manj opazni. Ampak to je pravzaprav splošen pojav, vseh enostavno ne moreš nikoli vključiti v društveno in občinsko življenje. Mogoče je glede tega drugače ponekod v vaških naseljih, kjer v dogajanje pritegnejo tako rekoč vse vaščane, Trzin pa je s te strani že bolj podoben mestnim naseljem, kjer je že težje doseči splošno aktivnost.

Snežni stadion v Mariboru je gostil upokojence Slovenije

Malo s strahom in opremljeni z dežniki smo se 28.06.07 odpravili v Maribor na Snežni stadion na tradicionalno vsakoletno srečanje upokojencev Slovenije. Kljub našemu strahu nas je pričakalo prijetno, toplo vreme in velika množica upokojencev. Po ocenah nas je bilo okoli 10.000.

Da nam ni bilo dolgčas, smo si na prizorišču ogledali prijeten kulturni program brez dolgih govorov, nekateri so se z žičnico odpeljali na Pohorje, drugi, kondicijsko bolj pripravljeni, pa so se nanj povzpeli kar s svojimi nogami.

Proti koncu srečanja so se le pojavile napovedane dežne kapljice; no, vsaj dežnikov nismo zastoj nosili s seboj. Malo zaradi dežja in malo zaradi praznih želodčkov smo se odpeljali v vas Matke v bližini Prebolda, kjer smo si privoščili dobro kosilo in po njem še prijeten sprehod po neokrnjeni naravi. Tako kot z vsakega našega izleta smo se tudi tokrat dobre volje vrnili domov.

Pavlič Franc

Vseeno pa se lahko pohvalim, da naši člani kar pridno obiskujejo trzinske prireditve, sodelujejo pa tudi v drugih trzinskih društvih in organizacijah.

Ali poskušate pridobiti še nove člane in v svoje delo vključiti tudi tiste, ki še ne sodelujejo?

Seveda, tudi z dokaj pogostimi pozivi, objavljenimi v Odsevu, jih vabimo k včlanjenju, pridobiti jih želimo tudi z vabili na naša srečanja, naše prireditve in dejavnosti. Na nekatera predavanja ali kulturne prireditve tako redno pritegnemo toliko publike, da je dvoranica Marjance Ručigaj v CIH polna, z nekaterimi prireditvami, kot so vsakoletna gostovanja ljubiteljskih gledaliških skupin, pa napolnimo tudi nekoliko večjo dvorano v kulturnem domu. Lahko se pohvalimo, da tudi za naše kar pogoste izlete skoraj vedno zapolnimo en, včasih pa tudi dva avtobusa. Vseeno pa želimo v naše vrste pritegniti še nove člane. To želimo doseči predvsem z zanimivimi društvenimi dejavnostmi, ki seveda zani-

majo tudi tiste, ki smo že člani. Moram reči, da nam uspeva vsako leto pridobiti nove člane.

Za katere dejavnosti pa se vaši člani najbolj ogrevajo?

Zelo dosti zanimanja je za zeliščarsko sekcijo, katere člani nabirajo zdravilna zelišča. Pripravili smo več predavanj o zdravi prehrani, tudi o presni prehrani in pa tudi o zdravilnih zeliščih. V zadnjem času so zelo dobro obiskane tudi delavnice ročnih spretnosti. Zdaj se redno sestajajo vsak teden in izpod rok naših članov prihajajo res lepi in zanimivi umetniški pa tudi uporabni izdelki. Pohvaliti moram našo recitatorsko skupino, ki je pripravila že tudi vrsto uspešnih nastopov in tudi gostovanj. Tudi naši pevci zgledno delujejo. Tako kot recitatorje, jih večkrat na različne prireditve povabijo tudi drugi. Sploh pa naši člani prizadevno delujejo tudi v drugih društvih, še zlasti turističnem in v Društvu prijateljev mladine. Vem, da več naših članov obiskuje rekreacijo pri športnem društvu, sa-

mi pa imamo tudi skupino članov, ki redno prihaja na četrtkove rekreacijske pohode po trzinski okolici. Imamo tudi skupino kolesarjev. Sicer še nimamo kolesarske sekcije, a več naših članov je hkrati tudi članov trzinskega kolesarskega društva. Med drugim se udeležujemo srečanj kolesarjev gorenjskih upokojskih društev. Letos je bil t.i. kriterij gorenjskih kolesarjev kar zahteven, saj smo obiskali Radovno in Krmo.

Imate načrte oziroma želje, da bi delovanje razširili še na druga področja?

Seveda jih imamo, zelo veliko je bilo zanimanje za ustanovitev balinarske sekcije. Neprestano so spraševali, kdaj jo bomo dobili, zdaj, ko imamo v športnem parku primerno balinišče, pa nikakor ne moremo sestaviti ekipe.

S katerimi društvi pa najbolje sodelujete?

Kot sem že omenil, je še zlasti dobro sodelovanje s Turističnim društvom in Društvom prijateljev mladine, precej naših članov tudi sodeluje z Univerzo za tretje življenjsko obdobje v Domžalah, naše članice pa se družijo tudi v skupinah za medgeneracijsko sodelovanje. V Trzinu delujeta dve takšni skupini, in vsake toliko časa obiskujem obe. Moram reči, da gre za zelo lepo, pohvalno delovanje. Vse delo temelji na prostovoljstvu, vendar pri tem ne delujejo samo starejši ljudje. V njihovo delo se vključujejo tudi številni mlajši. Druženje teh skupin njihovim članom, med katerimi je več tudi takih, ki so gibalno omejeni, in ne morejo sami priti na srečanja, zelo veliko pomeni. Kot povedo, prav težko čakajo na njihova druženja. Mislim, da je v Trzinu to kar dobro organizirano. Ampak, kot sem dejal, to niso naša sekcija, je pa večina članic skupin tudi včlanjenih v naše društvo. Dobro sodelujemo tudi z nekaterimi drugimi trzinskimi organizacijami, na primer z osnovno šolo. Vsako leto pripravimo prireditev Trzin poje in na predstavo vedno povabimo tudi otroške pevce in plesalce iz osnovne šole. Seveda pa izrabimo tudi naša znanstva z drugimi podobnimi organizacijami. Letos smo tako na prireditvi povabili dve glasbeni skupini iz Kamnika. Sploh lahko rečem, da imamo na društvu kar močno kulturno dejavnost. Želim si tudi, da bi v Trzinu spet dobili skupino gledališnikov, ki bi pripravljala tudi gledališke predstave, kakršne so bile včasih v Trzinu zelo priljubljene. Moram reči, da je kulturno društvo v Trzinu uspešno, še zlasti moram pohvaliti mlado skupino gledališnikov, vendar pa čutimo potrebo tudi po gledaliških predstavah, kakršne so Trzinci že pripravljali. Pred leti sem spodbujal Toneta Ipavca, da bi poskušali sestaviti takšno gledališko skupino, vendar je vse ostalo pri željah. Na Toneta pa še vedno pritiškam. Mogoče bo »ratalo«, ha, ha.

Z Gorjani smo na kolesih odkrivali Radovno

»Nimam časa....«, ta izgovor je že davno preživet, upokojenci znamo poskrbeti zase, za svoje zdravje, znamo združiti koristno s prijetnim. In prav to se je zgodilo tudi 26. junija 2007, ko smo se člani trzinskega Društva upokojencev - kolesarji, odpeljali v Zgornje Gorje, kjer je tamkajšnje Društvo upokojencev organiziralo kolesarjenje in srečanje za upokojence - kolesarje Gorenjske regije.

Ob prihodu nas je predsednica domačega društva pozdravila in izrazila dobrodošlico. Seznanila nas je tudi s programom in kolesarsko traso, ki smo jo morali prevoziti ter nas povabila na zaključno druženje in skromno pogostitev.

Vreme ni bilo naklonjeno optimističnemu razpoloženju. Že kmalu po startu so nas spremljale dežne kaplje, ki so bile več ali manj vso pot tja prisotne z manjšimi in večjimi presledki. Ker je bilo kar nekaj vzponov, med nami pa nekaj začetnikov, smo ti isti z več izkušnjami in kondicijsko trdnejši pomagali šibkejšim. Po uspešno prevoženem prvem delu, 16 km dolgi, dokaj naporni vožnji po dolini Radovne, smo se oddahnili pri Kovinarski koči v Krmi, kjer so nam postregli z gorenjsko zaseko. Po krajšem počitku smo se odpravili po isti poti nazaj, seveda so bili napori navzdol manjši, saj je posijalo sonce in kolesa so drvela sama, brez poganjanja. Nazaj grede smo se ustavili pri nekaterih znamenitostih, ki nam jih je kolega Janez, gostitelj-domačin, slikovito predstavil. Ogledali smo si Pocarjevo domačijo, ki je odličen primer ljudskega stavbarstva in je danes preurejena v muzej. Mogočna Gogalova lipa, stara približno 500 let, je res veličastna, saj je njeno deblo lahko objelo z močno raztegnjenimi rokami kar pet mož. Nekoliko proč, ob cesti, stojita Psankova žaga in mlin, danes etnološki spomenik. Prav tako ob cesti nas spomenik opozarja na grozoto, ki se je zgodila leta 1944, ko je okupator požgal vse hiše v dolini, v ognju pa so pomrli vsi krajani. Dolina Radovne skriva tudi Napoleonov kamen pod cesto, ki označuje, do kje je prišel znameniti francoski vojskovodja, ki se je nato obrnil in odšel. Pot nazaj je bila krajša. Zadovoljni smo se zbrali na športnem prostoru Rčica ob cesti Gorje - Jesenice, popili čaj, pojedli okusni golaž, izmenjali nekaj izkušenj, zapeli in preizkusili srečo v srečelovu. Srečne številke sta izzrebal najstarejša kolesarka in kolesar, ki sta dobila praktično nagrado. Srečna dobitnica pa je bila naša Geni

Zoran Rink

Razmišljamo tudi, da bi sestavili strelsko skupino. Imamo nekaj dobrih strelcev. Nedavno smo bili na ekipnem tekmovanju in dva od članov sta imela zelo dobre rezultate, žal pa sem bil jaz šibki člen.

Kako pa vaši člani sodelujejo v akciji za občinsko športno značko?

Praktično nič. V prvem letu je bilo precej navdušenja, mislim, da je Tomaž Kralj opravil vse potrebne naloge, kasneje pa je zanimanje upadlo. Nikakor ne moremo uskladiti terminov za vse te prireditve.

Kako pa v vašem društvu gledate na napovedano gradnjo doma za ostarele in varovana stanovanja?

Kar precej naših članov z nestrpnostjo čaka na začetek gradnje. Vem, da je kar precej takih, ki želijo svoje hiše ali dosedanja stanovanja prepustiti otrokom in se umakniti v varovana stanovanja ali v dom, pa

tudi v običajna stanovanja, ki naj bi jih zgradili tam zraven. Kakor vem, je zanimanje za mesta v tistih stanovanjih precejšnje, saj si ljudje tudi želijo ostati blizu svojih domačih, zdaj pa iščejo prostor daleč naokrog, tudi po Dolenjskem, Štajerskem na primer. Zelo pomembno se mi zdi, da bo v domu tudi dnevno varstvo, saj je vse več potreb tudi po dnevnem varstvu starejših, ki bodo čez dan preživeli v domu pod varstvom strokovnega osebja, zvečer pa se bodo vrnil v svoje domove. Na vsak način bo dom prinesel neko varnost in jamstvo ostali blizu doma, ne pa da bodo razseljeni, kot so zdaj nekateri. Prav gotovo bo dom vplival tudi na še boljše zdravstveno oskrbo v Trzinu.

Z g. Francem Pavličem, ki je zelo dober sogovornik in dobro pozna razmere v Trzinu, sva se dotaknila še cele vrste vprašanj v zvezi z našim krajem, vendar bi za vse po-

trebovala precej daljši članek. Prav je, da kaj pustimo še za drugič, vseeno pa sem ga vprašal, zakaj društvo upokojencev, ki igra tako dejavno vlogo v društvenem življenju Trzina, ne daje predlogov tudi za občinska priznanja svojih članov, saj jih ni malo, ki bi si takšna priznanja zaslužili. Franci pa se je zasmel, da bo društvo šele prihodnje leto slavilo deseto obletnico in da bodo takšne predloge dajali šele po tem, ko bodo tudi tako »polnoletni«, se pravi šele čez dve leti. Mogoče je to modro razmišljanje tistih, ki raje delajo, kot bi se kitili z lovorikami, vseeno pa je za takšno društvo, kot je Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin, tudi eno leto lahko zelo polno dogajanj, predvsem pa truda, potrpežljivosti in tudi odrekaj. Mislim, da upokojencem, ki so se že izkazali tudi na drugih področjih, ni treba ravno čakati na okrogle obletnice za priznanja.

Miro Štebe

Vsestransko aktivni...

Trzinski upokojenci vedo, da upokojitev ne pomeni predajati se brezdelju in razmišljanju o staranju, težavah in boleznih. Nasprotno, o življenju razmišljajo povsem drugače, zavedajoč se, da je treba skrbeti za zdravje in marsikaj narediti za ohranjanje fizične zmogljivosti. **Moto članov društva je »aktivno preživljanje prostega časa«.** Temu primeren je tudi vsakoletni program dela, ki poleg številnih izletov vsebuje tudi raznolike druge dejavnosti. Zelo **dobro obiskana** so bila v letošnjem letu **srečanja na temo Spoznavanje, nabiranje, sušenje in uporaba zdravilnih zelišč**. Poleg nekaj naših odličnih poznavalk teh darov narave se nam je že večkrat pridružil dobri poznavalec zdravilnih rastlin g. Ivan Korderman, sicer mentor za to področje v DU Moravče. Nadvse **številna** je bila **udeležba na druženju**, kjer smo se pogovarjali in izmenjavali svoje dolgoletne izkušnje **o pravilni prehrani v tretjem življenjskem obdobju**. Uvodna izhodišča sta pripravila naša člana društva, ki sta zelo prepričljivo izhajala iz svojih lastnih izkušenj.

Vsak četrtek prehodijo sproti dogovorjeno traso pohodniki, škoda le, da skupina ni številnejša.

Že tretje leto zapovrstjo se **upokojenci - kolesarji udeležujemo kolesarjenja** v okviru Gorenjske regije.

Letos se je **ekipa naših upokojencev - strelcev**, dobro »odrezala« na prvenstvu Gorenjske.

Skušali smo oživiti balinarsko sekcijo, katere mentor bi bil eden izmed naših članov, ki je dolgoletni aktivni tekmovalec, pa **žal ni smo uspeli zbrati zadostnega števila ljubiteljev tovrstne rekreacije**. Toda to ne pomeni, da ne bomo poizkusili znova. Pravzaprav je največja ovira ustreznost uskladištev časa.

Upokojenci smo nepogrešljiva publika na sicer skromno obiskanih **Kulturnih večerih** v dvorani Marjance Ručigaj.

Vse **pohvale vredna je recitatorska skupina**, ki je že letos pripravila dva kulturna večera.

Vedoželjnost zvabi naše člane na potopisna predavanja g. Ermana. Želja po ustvarjalnosti je zvabila v društveno sobo upokojenke, ki vsak torek ob 17.00 iz **različnega materiala izdelujejo okrasne, uporabne in dekorativne predmete**.

Maja je **pevski zbor društva upokojencev Žerjavčki**, pod vodstvom zborovodkinje Alenke Markus, formalno **zaključil sezono 2006/2007**. Na sklepnih prireditvi **TRZIN POJE** se je poleg našega zbora zvrstilo na odru več gostujočih skupin:

Recitatorsko skupino Žerjavčki večkrat vabijo v goste.

- dve instrumentalni skupini OŠ Trzin pod vodstvom glasbenega pedagoga Jake Baniča;
- CICI in Otroški pevski zbor, prav tako z OŠ Trzin z mentorico Boženo Opara, ob spremljavi flavte, na katero je žvrgolela Tjaša Šinkovec, in kitare, na katero je igral Jaka Banič;
- komorni pevski zbor učiteljic in staršev OŠ Frana Albrehta iz Kamnika z zborovodkinjo Petro Zupan in
- ljudske predice pod mentorstvom Angelce Jagodic s harmonikarjem Jožetom Jagodicem, prav tako iz Kamnika.

Program je bil pester. V zborovskem petju so prevladovalе ljudske, prijetno pa so zvenele tudi domovinske, umetne in zabavne pesmi. Program je bil zaključen z Avsenikovim valčkom Slovenija, od kod lepote tvoje, ki so jo ob zvokih diatonične harmonike zapeli vsi trije zbori skupaj.

Kot vsako leto, so se **tudi letos upokojenci udeležili srečanja, ki ga organizira Zveza društev upokojencev Slovenije. Tokrat je bilo to v Mariboru.**

Za prijeten zaključek prvega polletja smo imeli v Dolgi dolini že tradicionalni piknik s srečelovom, kjer je za prijetno druženje poskrbelo kar šestinšestdeset članov društva.

Po krajšem poletnem premoru bomo znova društveno »zaživeli« v mesecu septembru, ko se bomo v Komendi udeležili srečanja upokojencev Gorenjske regije in društvenega izleta v neznanu.

Meta Železnik

Franc Kurent, dobitnik srebrne plakete Občine Trzin

»Sem rojen Trzinec in lahko rečem, da sem v štiridesetih letih svojega aktivnega prostovoljnega dela veliko naredil za naš kraj. Prepričan sem bil, da so name pozabili, pa sem doživel javno priznanje, in to prav na občinski praznik,« je najin pogovor z odkrito besedo in jasnim pogledom začel letošnji občinski nagrajenec Franc Kurent.

Kaj vam to priznanje pomeni?

Veliko, veliko mi pomeni. Zadoščeno mi je, ko vidim, da moj trud ni bil zaman, ko s ponosom lahko ugotavljam, da so sledi mojih aktivnosti v Trzinu še vedno opazne, in to predvsem na področju ohranjanja kulturne dediščine. Leta 1959 sem kot igralec amater

dobil od pokojne Marjance Ručigaj svojo prvo vlogo, in sicer v drami »Sirota iz Loo-wooda«. Od takrat naprej sem bil član Kulturnega društva Trzin in sem tudi redno nastopal. Zaupali so mi lepe in zahtevne vloge. Ob prihodu Toneta Ipavca v Trzin, to je bilo leta 1963, ko je režiral prvo igro, in sicer »Hči mestnega sodnika«, sem v njej odigral eno pomembnejših vlog in od tedaj redno nastopam.

V katero vlogo ste se najbolj vživeli, oz. ste nanjo ponosni?

Moja »življenjska« vloga je bil Komar v Cankarjevih »Hlapcih«. Sem človek jasnih in trdnih načel, toda v tej vlogi sem prepričljivo najprej »pljuval« po mežnarju, po izidu volitev - zmagi desnice, pa se do tal priklonil župniku. Ko me spomin zanese v tiste čase, si rečem: »Bil sem največji hlapec!« Rad se spominjam tudi vloge Davorina v »Miklovi Zali«. Groteskno masko z brazgotino na obrazu mi je poslikal Maks Furjan. Takrat sem bil s svojim nastopom postavljen na preizkušnjo, in sicer ali bom v svoji vlogi prepričljiv ali pa se mi bodo gledalci smejali. Uspeh je bil popoln, v dvorani je vladala grobna tišina.

Zelo ste uživali na odru, to je povsem jasno. Verjetno pa je še kaj, zaradi česar uživate spoštovanje sokrajanov?

S prijateljem Blažem Mušičem sva leta 1965 prvič zbrala v Trzinu narodne noše in se z njimi udeležila prve kmečke ohceti v Ljubljani. Od takrat dalje je bilo število ljubiteljev narodnih noš iz leta v leto večje in udeležba le-teh na kmečki ohceti je postala stalnica. Tradicionalna je bila tudi

udeležba trzinskih noš v velikonočnih procesijah in sprevodih v okviru Florjanovega sejma. Lahko rečem, da se jih zbere tudi do osemdeset.

Slišala sem, da ste v Trzinu eden redkih, ki s petdesetletno tradicijo pritrkavanja vztrajate še danes.

Res je. V zvonik trzinske cerkve sem se prvič povzpela leta 1957, ko sem bil star trinajst let, in to počnem še danes. Mislim, da je to moje veselje in moja strast. Zanj sem se navdušil že v otroških letih, ker sem zelo rad poslušal zvonove. Še posebej sem vesel, ker s tradicijo pritrkavanja nadaljuje tudi moj vnuk Uroš, ki obvlada že vse melodije.

Franci, ko je prvič oblekel narodno nošo.

Kaj pomeni obvladati vse melodije? Koliko je to in kakšne so te melodije?

To vam težko opišem. V prvi vrsti je pomemben posluš in prirojen talent.

Se pritrkovalci kdaj srečate tudi izven domačega kraja?

Seveda. Srečujemo se v različnih krajih Slovenije, bili pa smo tudi že v sosednji Avstriji.

Pustovanje je star in lep običaj. Tudi vi ste od vsega začetka eden od sooblikovalcev tovrstnega veselja v Trzinu.

Ko je bil v Trzinu prvi pustni karneval, sem bil prvi in edini, ki sem s traktorjem prevažal maškare. Od takrat jih je iz leta v leto več, kar me zelo veseli. Vsako leto pa se z mojim vozom in skupino maškar udeležimo tradicionalnega pustnega karnevala »Striček na Viru«.

Kako pa bi nam predstavili lepo trzinsko navado, ki ji po domače rečete »mvanje«?

Ta običaj je pred nekaj leti tako poimenoval Tone Ipavec. Segaj pa v leto 1982, ko je moj prijatelj Blaži praznoval svojo petdesetletnico in mi je pokojni Habatov Stane dal idejo, naj mu postavimo mlaj. To lepo, lahko rečem trzinsko navado nadaljujemo še danes, in to izključno za okrogle jubileje. Postavili pa smo ga tudi že za stoletnico, in to celo ženski.

Zakaj poudarek, »celo ženski«?

Ženske starosti ne gre poudarjati, saj jih ne sprašujemo po starosti.

Kot mi je znano, ste bili dvajset let tudi član PGD Trzin, od tega kar enajst let tajnik. Kako to, da so vaša prizadevanja za društveno aktivnost »usahnila«?

Nerad se spominjam manjših pa tudi večjih razočaranj, je pač tako v življenju, tudi pri moji dejavnosti sem doživel marsikaj, tako pri gasilcih kot v KUD-u Franca Kotarja.

Prijetno se je bilo pogovarjati z vami. Iskrene čestitke in še mnogo let veselega pritrkavanja.

Meta Železnik

Delovni čas splošne zdravstvene ambulante Trzin v poletnih mesecih:

Ordinacijski čas:

ponedeljek, sredo: od 16:00 do 19:00
torek, četrtek, petek: od 10:00 do 13:00

Zaradi rednih letnih dopustov je ambulanta zaprta v času od 16.7.2007 do 20.7.2007.

Pacienti se lahko v nujnih primerih obrnejo na urgentno službo ZD Domžale.

ZD Domžale

Hura, Počitnice so tu!

Zadnje slovo osnovni šoli

38 učencev trzinske osnovne šole se je 15. junija letos še zadnjič skupaj veselilo in družilo, zdaj se bodo njihove poti začele razhajati in le še ob obletnicah valetе se bodo zbirali, a verjetno ne več v tako popolni zasedbi. Osem let so skupaj drgnili šolske klopi, se spopadali s šolskimi nalogami in težavami odraščanja. Ni bilo vedno lahko, vendar spomin na težke trenutke vse bolj blede, ostali bodo le veseli spomini. Lepo je bilo v osnovni šoli, zdaj jih čakajo zahtevnejše naloge in težje preizkušnje, pri tem pa jim bo še kako v korist znanje, ki so ga dobili v osnovni šoli.

Popoldne in zvečer tistega junijskega petka pa niso mislili na to. V okrašeno telovadnico osnovne šole so se zgrinjali njihovi starši, bratje, sestre in drugi sorodniki ter prijatelji. Pred res številnim občinstvom so odraščajoče mladenke in mladeniči na prijeten način s pomočjo fotografskih posnetkov in živahnimi komentarji prikazali svojo pot in nekatera doživetja med šolanjem, zaplesali so četvorko, valček, tango in druge plesе, nekateri so pokazali, da so med njimi tudi nadarjeni glasbeniki in plesalci, nato pa so predali ključ svojim naslednikom in z veseljem sprejemali priznanja, ki so si jih prislužili med letom, iz rok ravnatelja in obeh razrednikov. Prijetno druženje so zaključili s povabilom gostov na sladek prigrizek, sami pa so se z nestrpnostjo pripravljali na prvo daljše, samostojno ponočevanje, saj so jim starši dovolili, da gredo v družbi prijateljev sami v disko. Končali so prvo obdobje na poti k dozorevanju in čeprav niso bili vsi enako uspešni, so se bivši devetošolci zadovoljno poslovili od svoje prve šole. **MŠ**

Čarovnik Grega in dan odprtih vrat v vrtcu Trzin

Tudi v vrtcu imamo enkrat na leto dan odprtih vrat za zunanje obiskovalce in vse, ki jih zanima, kako potekajo dopoldanske dejavnosti. Tako smo 13. junija letos organizirali različne delavnice,

katerih so se udeležili predvsem otroci iz obeh enot vrtca. Zunaj, to je pred Enoto Žabica, smo vzgojiteljice pripravile pri vsaki mizi drugo dejavnost. Tako so otroci lahko barvali že izstrižene žabe - to so delali predvsem mlajši otroci, pri drugi mizi so samostojno izdelovali kače iz papirja, nekje so slikali s tempera barvami, spet drugje so sami strigli najrazličnejše žabe. Otroci so z vso vnemo strigli, lepili, risali in barvali ter na koncu naredili zares čudovite izdelke, ki smo jih v vrtcu tudi razstavili po panojih. Da pa ne bi samo izdelovali, smo na zabavni del povabili Čarovnika Grega (katerega je sponzorirala ena od mamic), ki nas je s svojim zanimivim, razigranim pristopom prav presenetil! Otroke je odlično motiviral z besednimi igrkami ter tudi nas vzgojiteljice privabil k sodelovanju. Prepeval je svoje lastne pesmi, vanje vključeval prisotne otroke in seveda tudi čaral je... Spretni prsti našega čarovnika so pričarali robček v čevlju deklice! Izvajal je neverjetne trike. Skupaj smo zaplesali Našo četico, gibalno ponazarjali pesem Če si srečen in se za konec poslovili s slastnim sladoledom. Le kakšen zaključek bi lahko bil lepši? **Ana Gerčar**, vzgojiteljica

Sprejem odličnjakov

Junij je za šolarje vznemirljiv čas. Vročina narašča, vse težje je sedeti za knjigami, a učitelji pospešeno zaključujejo ocene. Treba je stisniti zobe! K sreči je manj učenja novih snovi pa tudi športni dnevi in šolski izleti kar prijetno popestrijo iztekajoče se šolsko leto. Pogovori se vse bolj sučejo o tem, kje in kako bo kdo preživel počitnice, starše pa skrbi, ali bodo njihovi nadebudneži še popravili kakšno oceno ali pa bodo »pristali« celo nižje, kot so se bali. Potem pa šolski zvonec le zapoje zadnjič v šolskem letu in naznani počitnice. Vsi so veseli in zadovoljni, čeprav je pri nekaterih nasmeh malo bolj kisel, ampak najpomembneje je, da otroci lahko za nekaj časa pospravijo šolske potrebščine in se predajo svojim igram in sproščenim zabavam.

Kot je že običaj, je pred zaključkom leta župan občine Trzin Tone Peršak 15. 6. v avli Centra Ivana Hribarja v Trzinu pripravil sprejem za najboljše učence posameznih razredov osnovne šole in za učence, ki obiskujejo glasbeno šolo Domžale. V kratkem nagovoru je spregovoril o pomenu učenja in znanja v življenju, podžupan Franci Mušič pa je odličnjakom razdelil priložnostna darila. Po slavnostnih besedah ravnatelja trzinske šole Franca Brečka so otroke povabili še na pojedino s tortami, sadjem in sokovi ter jim zaželeli, da bi bili še naprej tako prizadevni in uspešni.

Najboljši učenci v šolskem letu 2006/07 so bili: Nina Jankovič (1.A), Pia Pavlič (1.A), Anej Kmetič (2.A), Zala Potočnik (2.B), Maja Ravnikar (3.A), Tomaž Vidmar (3.B), Elmedina Reči (4.A), Nejc Mirtič (4.B), Tina Vaupot (4.A), Špela Marolt (4.B), Nina Anžič (5.A), Aljaž Abe (5.B), Špela Krajc (7.A), Nina Korleč (7.B), Nana Gorjup (8.A), Silvo Komatar (8.B), Eva Kuzmič (9.A) in Lara Učakar (9.B). Na srečanje pa so povabili tudi učence, ki obiskujejo glasbeno šolo Domžale: Aljaža Šavška, Anžeta Kmetiča, Laro Markič in Zalo Potočnik. **MŠ**

Veselo slovo

V vseh razredih trzinske osnovne šole so učenci s svojimi razredničarkami pred koncem šolskega leta povabili starše na obisk, da jim pokažejo, kako so se učili, kaj znajo in kako se

znajo tudi skupaj poveseliti. Nekateri razredi so pripravili zanimive nastope z glasbo, recitacijami, pesmicami in zabavnimi skeči. Mamicam in očkom se je milo storilo, ko so opazovali svoje naraščajnike, kako pogumno nastopajo in kako veselo znajo zapeti in zaigrati na različne inštrumente. Še zlasti prisrčna poslovilna srečanja so bila pri mlajših razredih, vendar pa je bilo povsod čutiti veselje, da so počitnice pred vrati, marsikdo pa je bil tudi ponosen, da je že pred vrati novega, višjega in še bolj odraslo zrelega razreda. **MŠ**

Rad imam Trzin, Trzin pa mene

Vsredo, 1. avgusta, bo sedanji trzinski župnik g. Pavle Krt nastopil novo službo kot duhovni pomočnik v župniji Domžale. Ta novica je presenetila marsikaterega Trzinca, gospod Krt pa je, ko sva se pogovarjala o tem, skomignil z rameni in rekel: »To je pač tako. Vedno pride dekret z višjih položajev, in jaz sem se jih vedno držal.« Ob tem pa v očeh le ni mogel skriti sence otožnosti. Zamenjal je že vrsto župnij in vedno, ko se je vživel v okolje, je dobil ukaz nadrejenih, in je moral na novo delovno mesto.

»Ampak to bo bolj žametna zamenjava. Sem že dve leti upokojen, zdaj bom šel za pomočnika v sosednjo župnijo, od tam pa prihaja mlad duhovnik, ki bo poslej z novimi močmi vodil to našo faro.«

Pavle Krt se je med drugo svetovno vojno, 29. marca 1942, rodil kot osmi otrok v kmečki družini v Podjeljsju nad Kamnikom. Po šolanju v Mekinjah, Kamniku, Pazinu in v Ljubljani je prvo duhovno službo začel opravljati v Šmartnem pod Šmarno goro. Po enem letu je bil premeščen na Vrhniko. Ravno je dobro začel delovati, med drugim je ustanovil mladinski pevski zbor, ki mu je bil v posebno veselje, saj so »peli kot škranjčki«, pa je po dveh letih dobil ukaz, da mora na župnijo v Štango pri Jančah. Ker pa tamkajšnji župnik ni želel zapustiti župnije, so Pavla Krta premestili v Staro Cerkev pri Kočevju. Z veseljem se spominja tamkajšnjih ljudi, ki so bili v glavnem priseljenci iz Prekmurja in od drugod, saj so mu prinesli veliko topline in lepih spominov: »Bili so duhovno lepi ljudje.« Vendar tudi tam ni mogel dolgo ostati. Po treh letih so ga premestili v Bistrico pri Trziču, kjer je umrl župnik, župnija pa se je utapljala v dolgovih. V treh letih mu je uspelo dolgove odpraviti. Spet so se izkazali ljudje, saj so upniki večino dolga kar odpisali. Vmešala pa se je narava, saj je katastrofalni potres, ki je prizadejal Posočje, krepko zatresel tudi kraje nad Trzičem. Cerkev je potrebovala obnovo, in spet je bilo treba denarja, še več pa dela. Ljudje so veliko naredili sami, pa tudi g. Krt je pri tem moral krepko zavihati rokave in poprijeti za najrazličnejša dela.

Po 18 letih vodenja tamkajšnje župnije se je ob sveti birmi, ki so jo pripravili, predstavniku ljubljanskih cerkvenih oblasti g. Prestorju pošalil, da je v Bistrici dosegel polnoletnost, že 14 dni zatem pa je prejel odlok, da je premeščen v Trzin. Kot Ka-

mničanu mu naš kraj ni bil povsem neznan, pa tudi njegov brat Janez je takrat na našem območju opravljal zavarovalniške posle. Gospod Pavle pravi, da sta se takrat z bratom šalila, da sta kot Janez Krstnik in Jezus, saj je tudi Janez Krstnik najprej »pripravil teren« za gospodov prihod. V Trzinu je bil še zlasti vesel dobro organizirane mladinske skupine, saj ima izredno rad mladino, všeč pa

mu je bilo tudi, da je bil bližje svojim domačim hribom, ki jih ima nadvse rad. Trzinci so ga dobro sprejeli in prav rad se vključuje tudi v trzinsko družabno življenje. Navdušen je nad bogatim dogajanjem v Trzinu, še zlasti nad kulturnimi prireditvami. Trudil se je, da je tudi trzinska cerkev po svoje prispevala h kulturnemu življenju kraja. V cerkvi so pripravili celo vrsto koncertov, dobredelnih prireditev in drugih kulturnih dogodkov, na njegovo pobudo pa so pripravili tudi nekaj izletov po romarskih poteh, na primer na Svete gore. Že 15 let pa vsako leto tudi povabi Trzince k sveti maši na planino pod Košutno, nedaleč od Krvavca.

Pavle Krt je že kot otrok zahajal na tisto planino, saj so imeli njegovi starši tam pastirski stan in so na njej vsako leto pasli živino. Ko sva govorila o gorah, pa so iz nje ga privreli tudi težki spomini. S prijatelji iz semenišča se je za novo leto leta 1961 podal s smučmi s Kriške planine proti koči na Košutni. Čeprav je snežilo, so verjeli v

izboljšanje, na zadnji strmini pod planino pa jih je presenetil plaz. Pokopal je Franca Urbanijo in komaj 13 letnega Janezka Prodnika. Urbanijo so izkopali, ker je iz snega gledal kos njegove odeje, Janezka pa niso uspeli najti. Prožili so se še drugi plazovi, zato so se morali umakniti in šele čez deset dni so gorski reševalci fantka s sondiranjem odkrili pod snegom. Pavle Krt še vedno ne more pozabiti tiste prizora, ko so našli Janezka mrtvega, hladnega, a s spokojnim izrazom na obrazu. »Bil je kot angelček! In to je resnično tudi bil.«

G. Krt je v življenju doživel in spoznal še marsikaj hudega, vendar z vero ter iskarnjem lepega in medčloveške ljubezni premaguje tudi trenutke preizkušenj. Hribom se tudi kasneje ni odrekel. Povzpel se je na celo vrsto vrhov, dobro in rad pa tudi smuča.

Pravi, da domžalske župnije še ne pozna dobro, a bo sprejel, kar mu bo ponudila. Doda, da je v Trzinu doživel veliko lepega, da pa bo njegovega naslednika čakalo tudi dosti dela. Fasada trzinske cerkve že nekaj časa kliče po temeljiti obnovi. Ne ve, če se bo novi župnik takoj lotil obnove, verjetno bo za pripravo potreboval kar nekaj časa, tako da z deli vsaj še eno leto verjetno ne bodo začeli. Tudi na duhovnem področju ne bo zmanjkalo dela, saj se Trzin vseeno širi. Pred leti je g. Krt v pomoč pri svojem delu dobil dr. Bogdana Dolenca. Ta mu je, ob tem da je še predaval na fakulteti in opravljal druga dela, precej olajšal delo, vendar mora v zadnjem času zaradi zdravstvenih težav mengeškega župnika kar precej pomagati v Mengšu.

Ko sem g. Krta vprašal, če se bo kaj vračal v Trzin, mi je odgovoril, da verjetno ne. Tudi v druge kraje, kjer je opravljal duhovno službo, se ne vrača več. »Ne zdi se mi prav, da bi se še vmešaval v življenje tistih krajev. Ne želim mešati štren svojim naslednikom, naj opravljajo svoje poslanstvo brez vmešavanja drugih.« Ob koncu pa je pribil: »Rad imam Trzin, Trzin pa mene!« Naj tako ostane še naprej. Prav gotovo bo g. Krt številnim Trzincem ostal v prijetnem spominu.

Miro Štebe

Vabilo

Naš gospod župnik Pavel Krt odhaja na novo zadolžitev v župnijo Domžale.

Trzinci se bomo od njega poslovili v nedeljo, 29. julija, po enajsti maši pred župnijsko cerkvijo.

Vsi ste lepo povabljeni, da se srečanja udeležite.

Nesmrtni Bach

Vsredo, 13. junija 2007, smo v cerkvi sv. Florijana lahko spremljali koncert mešanega pevskega zbor Svoboda iz Mengša pod vodstvom zborovodkinje Nane Weber z gosti.

Na izviren način so nam predstavili nekaj glasbenih del velikega mojstra baročne glasbe Johanna Sebastiana Bacha, njegovega sorodnika Johanna Ludviga Bacha in dve priredbi sodobnih skladateljev.

Najprej nam je zbor ob spremljavi Mirele Rihtar na violončelo zapel dva odlomka iz moteta 'Jesu, meine Freude' (Jezus, moje veselje).

Uživali smo lahko ob ubranem petju, ki ga je še poudarila akustika cerkve s. Florijana.

V vlogi samega gospoda Bacha nas je presenetil Darko Mavsec.

Poigral se je z razliko med življenjem v 18. stoletju in današnjim svetom:

'Peljali so me s kočijo, ampak kakšno, ljubi Bog, brez konj...'

'Ko sem vprašal, če bi me lahko peljali na kakšen koncert, so me posadili pred nekakšno škatlo, v kateri so se kar naprej vr-

stile žive slike, ki sem jih lahko tudi poljubno menjal.

Vam povem, kaj vse človek vidi tam notri: nebesa in pekel, življenje in smrt...'

'Veste, kaj pomeni Bach? Potoček! In v Eisenachu, kjer sem se rodil, sredi dežele gozdov, Turingije, je res dosti potočkov, takšnih z malo začetnico, še več pa je bilo takšnih z veliko začetnico, torej Bachov...'

'Igrati sem znal na mnoge instrumente tedanjega časa: čembalo, violončelo, violo, violo da gamba in druge. Seveda pa bi od vseh instrumentov znova in znova izbral orgle, ker so preprosto kralj instrumentov in so tisto glasbilo, ki najpopolneje slavi Boga.'

V nadaljevanju nam je Mirela Rihtar zagratala tri stavke iz 1. suite za violončelo solo v G duru.

Sopranistka Bernarda Plavec je zapela odlomek iz Pasijona po Mateju, Arijo in duhovno pesem 'O Ewigkeit (O večnost)'. Na klavir jo je spremljala Nana Weber.

V drugem delu so prišle na vrsto lahkotnejše skladbe. Zbor je oponašal instrumente v skladbi Bouree, sodobna skladatelja Uroš Dolšek in Drejc Pogačnik pa sta na temo dveh Bachovih fug napisala skladbi 'BOG 1 in bog 2' in 'Fuga za Hepo'. Na vibrafon jih je spremljal Sebastjan Boštjančič, na violončelo pa Mirela Rihtar

Slednja vsebuje zanimivo besedilo: 'Tok lep komad, pa zanič dirigent...' Tudi to se včasih zgodi (op. BF).

Še eno razliko med nekdanjimi časi in sedanjostjo naj nam razloži sam J.S. Bach: 'Ne boste verjeli, prehodil sem celo štiri-sto kilometrov peš, da sem v LŁbecku slišal organista in morda pred menoj največjega glasbenika Nemčije Dietericha Buxtehudeja!'

Franci Banko

Maša na Košutni

Že petnajst let Trzinci pod vodstvom trzinskega župnika g. Pavla Krta in članov smučarskega društva v juliju obiskujejo planino Košutna pod Krvavcem, kjer ob tamkajšnji kapelici g. Krt nato daruje sveto mašo. Čeprav se je čas dopustov že začel, je bilo tudi letos, na soboto, 7. julija, za izlet kar dosti zanimanja. Že pred sedmo uro so se prvi odpeljali proti Krvavcu, saj so se prej želeli povzpeti še na nekatere okoliške vrhove, glavčina pa je krenila ob 7. uri. Mimo Kriške planine so se odpeljali do zadnjega parkirišča pod Krvavcem, nato pa po prijetni, ne prezahtevni poti, ki pa vseeno postreže s tremi bolj pokončnimi vzponi, prišli na prijetno, manj obiskano planinico, ki nosi ime po z rušjem poraslem vrhu Košutni.

Ker je umaknjena od glavnih planinskih poti, je na njej še mogoče začutiti spokojnost gorskega miru. Mehke trate dehtijo v živih barvah planinskega cvetja, pogled pa plava v neskončne megličaste daljave. Človek se tam, kot je rekel eden od obi-

skovalcev, res počuti bližje bogu. Gospod župnik je ob svetem obredu povedal tudi nekaj besed o preteklosti planine in kapelice, po maši pa so vsi še malo poseleli ob bližnjem pastirskem stanu, malo poklepetali in se okrepčali pred vrnitvijo k dolinskemu vsakdanu. Kar težko je bilo zapustiti planinski raj, zato je precej udeležencev srečanja obiskalo še Kompotelo, Vrh Korena in se prek Ježa in Zvoha spustilo na Krvavec in nato k avtomobilom.

MŠ

S to številko odpiramo novo rubriko, s katero dajemo možnost vsem, ki čutijo, da je treba opozoriti na kakšno žgočo problematiko Trzina, pa ne vedo, kako bi to naredili, ali pa mislijo, da temu občinsko vodstvo ne namenja dovolj pozornosti. V njej bomo objavili podpisane članke, ki pa nikakor ne bodo smeli biti žaljivi.

Potem pa vse tiho je bilo

Pred referendumom o lokaciji pokopališča je bilo večkrat omenjeno, da se nam mudi in da bomo zamudili deset let, če bomo lokacijo zamenjali. Odkar pa so občani zavrnil Pajkov hribček za pokopališče, se nič več ne mudi in prvo leto od napovedanih je že odteklo v prazno.

Toda če smo odločili, da nočemo pokopališča sredi gozda, s tem nismo odločili tudi, da sploh nočemo pokopališča. In v Trzinu ne gre več za to, ali pokopališče hočemo ali ne. Mengeško postaja pretesno in čeprav je na domžalskem zaenkrat še dovolj prostora, bomo prej ali slej morali zgraditi svojega. Ne zaradi predpisov, temveč zaradi nas samih.

Pred odločitvijo pa moramo imeti jasno pred očmi, na podlagi česa in na kakšen način se bomo odločali o kraju pokopališča, časovni okvir pa nam bo narekoval zakonski postopek odločanja in denar.

Predvsem mora lokacija ustrezati predpisom, zato pri izbiri nimamo povsem prostih rok. Pokopališče tudi ne more biti sredi gozda, o tem so Trzinci že odločili.

Ostane še, da ga postavimo ali ob rob Trzina ali nekje v središču, da bo vsem enako

blizu. Obe odločitvi bosta legitimni in vsako se da zagovarjati s svojimi argumenti. Najbrž pa se ne bom zmotil z domnevo, da si ga vsi sicer želimo blizu, vendar ne preblizu. Zato moramo ugotoviti, kaj je za ljudi preblizu, in tudi, kako bi o tem sodili tisti, katerih soglasje potrebujemo, in ta prag razumno upoštevati pri izbiri možnih lokacij.

V naših krajih ni pokopališča brez cerkve ali kapelice. Idealen kraj je torej blizu cerkve, zato bo imel ta argument v razpravi veliko težo. Če pokopališče ne bo umeščeno blizu cerkve, bo torej treba zgraditi tudi kapelico. Prav tako bo treba zgraditi mrliške vežice in v bližini poskrbeti za dovolj parkirišč.

Morda bi bilo primerno razmisliti tudi o zgolj parkovnem žarnem pokopališču. Zazvzemalo bi majhno površino in ne bi bilo treba upoštevati tako strogih sanitarnih predpisov. Tudi cerkev ne nasprotuje žarnim pokopom, kdor pa ima kljub temu za držke, si bo pač izbral mesto zadnjega počitka v Mengšu ali Domžalah.

Trzinsko pokopališče je tudi stvar čustev. Trzin je zelo hitro zrasel iz vasi v prime-

stno naselje, in to povzroča tudi trenja med prebivalci. Narobe bi jih bilo podpihovati, prav tako pa si tudi pred njimi zatisniti oči. Čeprav imajo stari Trzinci in prišleki različne poglede na lokacijo pokopališča, ne bi bilo prav, da bi pri izbiri drugega preglašovali, temveč moramo poiskati rešitev, ki nas bo družila in ne ločevala.

Na potezi za predloge je občinsko vodstvo na čelu z županom, na to ga obvezuje nedvoumen sklep občinskega sveta. Civilna pobuda nima nobenih možnosti vsestransko preveriti vse možne lokacije, s predlaganimi pa je zgolj ugovarjala pogosto slišnemu argumentu, da je Pajkov hribček edina možna izbira za trzinsko pokopališče.

Za strokovno pripravo predlogov so v naši državi poklicani drugi in izmed teh predlogov bo moral občinski svet izbrati nekaj najbolj sprejemljivih in jih ponuditi Trzinu v razpravo in dokončno odločitev.

Ko bodo ljudje lahko vplivali na odločitev, bodo v razpravi nedvomno sodelovali mnogo bolj zavzeto kot pred leti, ko je bilo vse odločeno že vnaprej.

Drago Kostevc

Ni nam v ponos

Ekološki otok št. 5, ki je urejen v slepem podaljškem Ljubljanske ceste ob križišču z vhodom v novi Trzin, je na očeh vsem, ki prihajajo v Trzin ali se vozijo mimo, vendar pa nam ne dela

dobre reklame. Zabojniki so pogosto prepolni, smeti pa ljudje nakladajo kar zraven, da jih raznaša veter ali pa kdo drug. Po tem, da tam pogosto naletimo na zelo veliko število enakih vreč za smeti, tisti z malo detektivske žilice sklepajo, da smeti tja dovažajo iz kakega podjetja, saj eno ali dve gospodinjstvi ne moreta imeti tako pogosto toliko smeti, da bi z njimi napolnili toliko enakih vreč. Splošno je znano, da tiste ga otoka, velja pa še za nekatere druge, ne uporabljajo le Trzinci, ampak tam smeti odlagajo tudi ljudje iz drugih krajev na poti v službo. Tisti, ki si želijo urejenega Trzina, pravijo, da morajo včasih obiskati po več otokov, da najdejo prazen zabojnik za svoje odpadke, največji onesnaževalci pa očitno mislijo, da so svoje naredili, če ob zabojniki pustijo ogromen kup nesnage. V njihovem lokalni obratu ali domu je verjetno res bolj čisto, Trzin pa kljub zgledno negovanim cvetličnim nasadom dobi črno piko. Prav pa bi verjetno tudi bilo, če bi smetarji pogosteje praznili zabojnike. MŠ

Avtomobilski odpad za cesto

Predstavnica Žerjavčkov nas je spodbudila, da naj le napišemo kaj o avtomobilskem »odpadu« nasproti nekdanje kasarne. Ob Ljubljanski cesti res že par mesecev stoji zapuščen kombi, družbo pa mu v dolgih poletnih dnevih delajo še drugi avtomobili, ki zelo uspešno potiskajo pešce in kolesarje na cestišče in mogoče celo pod kolesa kakemu manj previdnemu mimo vozečemu avtomobilu. Velikokrat slišimo pri tožbe ljudi, da so jim redarji hitro napisali kazeno, ko so za hip neprevidno pustili avto, kjer ni ravno prostor za parkiranje, če pa stoji toliko avtomobilov kar nekaj mesecev na javni površini in tudi ovira mimoidoče, je pa vse dobro. Zadnje čase se je na enem od avtomobilov pojavil celo napis, da je naprodaj. Očitno je vse skupaj zametek avtomobilske tržnice, ki bo ime Trzina ponesla daleč v širni svet. MŠ

Športno društvo Trzin nima počitnic

Po končanih dvoranskih tekmovanjih (o katerih smo že pisali) se je Športno društvo Trzin najprej lotilo organizacije prireditev na prostem. Hkrati pa smo seveda prijavi ekipe v različna tekmovanja. Tako malonogometne ekipe nastopajo v rekreativni ligi Ljubljana (MND Trzin) in rekreativni ligi Kubu v Vodichah (Peko Pub Trzin). Košarkarji nastopajo v rekreativni ligi Ljubljana (Bar Blatnica Trzin), vključili pa smo se tudi v Slovensko ligo košarkarskih trojk. Seveda vse ekipe nastopajo tudi na enodnevni turnirjih, maratonih v košarki, nenazadnje pa se preizkušajo celo v tujini na mednarodnih turnirjih.

MND Trzin - Rekreativna ljubljanska malonogometna liga - skupina bežigrad 1

V tej najmočnejši ljubljanski ligi Trzin odlično zastopa ekipa MND Trzin, ki kroji vrh lestvice. Do zadnje tekme pred počitnicami so bili Trzinci na prvem mestu, trenutno pa se nahajajo na tretjem mestu, pred njimi so le nogometaši Parketarstvo Ivanoviš in ekipa Tao Sporta. V času trajanja lige so odigrali devet tekem, najbolj pa so tresli mrežo ekipe Maestral Trump, saj so jih premagali kar s sedmimi goli. Fantje iz tekme v tekmo napredujejo tako v napadu kot obrambi, močno se pozna dolgoletni staž nekaterih odličnih igralcev, ki sicer v svet okroglega usnja uspešno uvajajo mlade člane.

PEKOS Pub Trzin - Rekreativna malonogometna liga KUBU

Pekos Pub je ligo Kubu začel nekoliko slabše, kot bi od njih pričakovali, kar pa vpliva tudi na trenutno sedmo mesto na le-

LESTVICA LIGE V MALEM NOGOMETU KUBU 2007 PO 8. ODIGRANEM KROGU Ekipa Pecos Pub Trzin

EKIPA	OT	Z	N	P	DG	PG	GR	PTS	MESTO
EKO STIL	7	5	1	1	55	23	32	16	1
ICO TEAM&FRIZERSTVO									
ZAVRSNIK	7	4	2	1	36	24	12	14	2
KKV	7	4	0	3	29	14	15	12	5
FRUCTAL&KROVSTVO									
ŽAKANOVIČ	7	4	0	3	37	25	12	12	6
MARACANA	6	4	1	1	21	10	11	13	4
ŠD LOKA	7	4	1	2	47	34	13	13	3
PEKOS PUB TRZIN	7	2	1	4	37	39	-1	7	7
ŠENTVID	7	2	1	4	28	35	-7	7	7
ZAPOGE	6	0	2	4	16	49	-33	2	9
PADALCI	7	0	1	6	18	57	-39	1	10

LEGENDA:

OT - odigrane tekme
Z - zmaga
P - poraz
N - neodločeno

DG - dani goli
PG - prejeti goli
GR - gol razlika

EKIPA PREJME:

- za zmago 3 točke
- za remi 1 točko
- za poraz 0 točk

stvi. A ker se liga igra po dvokrožnem sistemu, verjamemo, da bodo fantje v drugem delu rezultate izboljšali. Sicer pa se igralci ekipe Pecos Pub kalijo na turnirjih tako v Sloveniji kot tudi zunaj naših meja in na vseh turnirjih dosegajo odlične rezultate in uvrstitve.

Košarkarska rekreativna liga Ljubljana skupina 1

Ekipo košarkarjev za rekreativno ligo je ŠD Trzin sestavilo iz rekreativnih igralcev, ki redno trenirajo v telovadnici OŠ Trzin, in igralcev, ki igrajo za KK Utrip Trzin. Takšna posrečena kombinacija igralcev se je poimenovala Bar Blatnica Trzin, po

Lestvica Košarkarske rekreativne lige Ljubljana skupina 1

1. STUDIO TIVOLI	6	6	0	258	: 150	108	12
2. JANČE 87	6	5	1	266	: 189	77	11
3. GLEDRING	6	4	2	290	: 229	61	10
4. ROLE BAR	6	4	2	273	: 238	35	10
5. KLIK POSAVJE	6	3	3	243	: 256	-13	9
6. BEŽIGRAJSKA GOVEDA	6	3	3	224	: 218	6	8
7. BAR BLATNICA TRZIN	6	2	4	206	: 261	-55	8
8. BATINE	6	2	4	210	: 300	-90	8
9. BOJLERJI	6	1	5	219	: 261	-42	7
10. SPINAKEER	6	0	6	197	: 284	-87	6

sponzorju, ki je pokrival stroške tekmovanja in dresov. Ligo so fantje predvsem zaradi neuigranosti začeli nekoliko slabše, vendar pravijo, da jim je v prvi skupni sezoni bolj pomembno druženje ob športu ter spoznavanje najmočnejših košarkarskih ekip v Ljubljani in okolici, kot pa sama zmaga v ligi. Tako na prvi pogled uvrstitev na sedmem mestu niti ne spremeni vzdušja v ekipi, ki je vse tekme pokazala, da je dostojen nasprotnik, uigranost pa se je s tekme v tekmo izboljševala, in ekipa lahko v naslednji sezoni še marsikoga presenetiti. Vseeno pa je ekipo Bar Blatnica Trzin najbolj

bolel poraz proti ekipi Bežigraske govedo, ki so tekmo dobili v zadnjih sekundah, predvsem zaradi napak Trzincev.

Slovenska Košarkarska liga Trojk

Igra trojk je vse bolj popularen šport, ki ga srečamo povsod. Tako je bilo letos četrtič organizirano državno prvenstvo, plod sodelovanja Slovenske košarkarske zveze in ŠD Extreme. Sistem tekmovanja je tak, da se najprej tekmuje po štirih regionalnih kvalifikacijskih turnirjih, državnega prvaka pa se dobi na zadnjem finalnem turnirju, kamor se uvrsti najboljših osem iz vse Slovenije. Trzinca Erčulj Matjaž in Pevc Grega sta sodelovala v ekipi Kupi.si, ki se

je na dveh turnirjih uvrstila v četrtfinale in na koncu dosegla dobro 15. mesto v državi. Obakrat je ekipa izgubila proti kasnejšim zmagovalcem turnirja in obakrat z najmanjšo razliko.

In kaj se bo dogajalo čez poletje?

Dve ekipi ŠD Trzin se bosta udeležili mednarodnega košarkarskega turnirja v Premanturi pri Puli, ki bo potekal 14.7.2007. Skozi celo poletje poteka tudi več enodnevni turnirjev, ki se jih bodo naše ekipe udeležile. Navijači vabljeni, da nas pridete spodbujati.

V septembru bomo ponovno organizirali zdaj že tradicionalno prireditev Dan košarke, in sicer se bo dogajalo 8.9.2007 na igrišču pred OŠ Trzin.

V jeseni bodo naši nogometaši pomerili svoje moči z nogometaši iz Loke na šestnajstih urah nogometa v Loki. Športno rekreativna in hkrati zabavna prireditev bo potekala 22.9.2007 od 8.00 - 24.00 na športnem igrišču v Loki, tako da že sedaj vabimo vse, da podprete trzinsko izbrano vrsto.

V soboto, 28.9.2007, pa organiziramo veliki turnir v košarkarskih in nogometnih trojkah, udeležili pa se boste lahko tudi tekmovanja v tenisu in namiznem tenisu.

Dobro smo zastopali trzinske barve

Člani trzinska futsal ekipe Pekos Pub uspešno zastopamo Trzin na področju tekmovanj v malem nogometu. Ko boste prebirali ta članek, bo za nami že prvi del poletne lige, vendar vas bomo o tem, kako smo bili uspešni, lahko seznanili šele v prvi jesenski številki Odseva.

Za nas je bilo letos najpomembnejše sodelovanje na največjem mednarodnem futsal turnirju Trofeo Legea v Umagu - Katoro, ki je potekal od 23. - 25. 06. 2007. Prijavljenih je bilo 40 moških in 12 ženskih ekip. Poudariti moramo, da so bile ekipe iz cele Italije, poleg nas pa je iz Slovenije igrala samo še ekipa Fructal Buon Piatto & krovstvo Šakanoviš. V prvem delu (sobota) smo se razigravali v desetih skupinah s po štirimi ekipami. Svoje delo smo opravili presenetljivo dobro. Lahko bi rekli, da smo sosedom pokazali, kako se igra v Sloveniji in kaj pomeni pustiti srce na igrišču. V hrvaškem letovišču, s tujimi sodniki, smo premagali vse tri italijanske ekipe. Ob 16:00 je bila na sporedu prva tekma s Sbrochialaras - Sondrio, kjer je ostala naša mreža nedotaknjena (2:0). Ob 18:30 smo v naši skupini E odigrali drugo srečanje z ekipo Real Fradeo - Trento in zmagali (4:3). Sledila je zadnja, ob 20:30, in sicer po pravem vročem peklju proti Livenza Team - Udine. V zadnjih sekundah smo dosegli zmagoviti zadetek (5:4). Slavje se je takoj začelo ter nadaljevalo pozno v noč. Prišlo pa je tudi nedeljsko jutro in s tem nadaljevanje turnirja. Kot je bilo pričakovati, smo se s tremi zmagami v skupini uvrščali nekje med prvih pet ekip. Vendar je italijanski sistem tekmovanja drugačen kot naš; 9 osvojenih

Trzinski udeleženci mednarodnega turnirja v malem nogometu v Umagu: Stojijo: Uroš Ostrež, Rok Florjančič, Pavel Petroviš, Jernej Urbanc; Spredaj: Tomo Drobež, Gorazd Završnik, Vili Gorišek, Matjaž Florjančič (foto: Lisjak Nejc)

točk ter prvo mesto v skupini praktično ni pomenilo nič. Sistem namreč daje prednost gol razlikam. To je za nas pomenilo 14. mesto in dobili smo nasprotnika ekipo Pedemontana Sport - Treviso, ki je bila uvrščena pred nami in kasneje igrala celo v polfinalu. Z njimi smo se pomerili točno opoldne, vendar kljub huronskemu spodbujanju množice navijačev nismo uspeli premagati ekipe iz Trevisa (1:3). Tako se je naša prva udeležba mednarodnega turnirja na žalost zaključila.

Če potegnemo črto pod celoten turnir, smo

prezadovoljni, saj smo dostojanstveno branili slovenske, s tem pa tudi trzinske barve. Vsa čast in čestitke fantom za prikazano. Zahvala sponzorjema Pekos Pub Trzin ter Zavarovalnici Triglav, brez katerih bi bil nastop na takšnem tekmovanju težko izvedljiv. Pustili smo svoj pečat in obljubili, da se drugo leto vrnemo in povzpnejo višje!

Rok Florjančič

MOJ SOSED JE

Novi urednik Odseva Miro Štebe me je zaradi mojih profesionalnih izkušenj zaprosil, naj napišem nekaj napotkov, kako zapustiti dom, ko gremo na počitnice. Glede na to, da sem poveljnik CZ v Občini Trzin, se mi je zdelo smiselno, da nadaljujem članek »POTRES« iz prejšnjega Odseva. Res je, da se v času naše odsotnosti lahko pripeti kakšen »potres« v obliki naravne nesreče ali z aktivnostjo nepridipravov. Če stvari vzamemo resno in se pred odhodom na dopust na to pripravimo, je velika verjetnost, da ob vrnitvi ne bo večjih presenečenj.

Neurje, ki je v preteklih dneh povzročilo nemalo preglavic na obali, v Logatcu in na Vrhniki, je nam Trzincem in našim gasilcem prizaneslo, čeprav so bili pripravljene pohiteti na pomoč. Težko pa bi pomagali, če nikogar ni doma in nihče ne ve, kje se kdo nahaja. Zato je priporočljivo, da zaupamo sosedu ali komu drugemu od sorodnikov ali prijateljev, če že ne ključa, pa vsaj telefonsko številko in kraj letovanja, kamor nas lahko v primeru potrebe pokličejo.

Tudi **storilci** kaznivih dejanj so velika nevarnost za naše domove. V dopustniških mesecih že prej telefonsko preverjajo, če smo doma. Zato lahko zaznamo več klicev, ki se končajo z izgovorom, češ da je pomota. To je znak, da nekdo načrtuje vstop v prazen dom. V takem primeru je neprecenljive vrednosti neposredna sosedska pomoč, ko se okrog našega doma zadržujejo neznane osebe. Le te si velja zapomniti po zunanjem videzu, telesnih znamenjih (govorni naglas, škilavost, materina znamenja, šepava hoja....), bolj kot po obleki, katere prepoznavnost je koristna takoj po njegovem dejanju, kasneje jo storilec odvrže in se preobleče. V takem primeru je včasih dovolj že to, da ga sosed vpraša, kaj išče v naši bližini in ga s tem odvrne od kaznivega dejanja.

Kako se obvarovati zgoraj naštetih in še drugih nevšečnosti, nas natančno obvešča policija, katere napotke najdete na elektronskem naslovu: <http://gostje.koroska.net/ukp/vlomi.htm>. Prijeten dopust vam želim!

Zoran Rink

Dogajanje na šahovskem področju med počitnicami

Najbolj prizadevni člani Šahovskega društva se tudi v juliju srečujemo vsak ponedeljek zvečer in se spopadamo za šahovnico.

V nedeljo, 19. avgusta 2007, bomo ob 9.00 priredili tradicionalni šahovski turnir pred Barom Repek. Pričakujemo 30 do 40 igralcev.

Vsi, ki se želite pomeriti v plemeniti igri, ste vljudno vabljeni!

Konec avgusta si bomo trzinski igralci poizkusili priboriti nazaj prehodni šahovski pokal Občine Lukovica, ki so ga lansko leto obranili domačini iz Črnega grabna.

Deset naših igralcev se bo pomerilo z desetimi 'rokovnjači', vsak z vsakim. Ekipa, ki bo izmed stotih tekem dobila več kot 50 točk, bo zmagovalec.

Če ekipa zmagata tri leta zaporedoma, dobi pokal v trajno last.

Lep šahovski pozdrav!

Franci Banko

Turistični izlet po Dolenjski, Beli krajini in Kostelskem

Foto J. Jerman

V Turističnem društvu Trzin smo že več let načrtovali izlet v kolpško dolino, tja do Kostela. Izlet sta v nedeljo, 20. maja, odlično pripravila Jože Jerman in Meta Železnik. Slednja se ga žal zaradi bolezni ni mogla tudi udeležiti. Pot nas je najprej vodila do Taborske jame pri Grosupljem; 400 stopnic je zmogla večina izletnikov. Sledil je ogled mitreja pri Rožancu, izvira Kupe, postanek pri spomeniku med NOB padlem narodnem heroju Francu Rozmanu - Stanetu, kjer smo se poklonili njegovemu spominu tudi z znano partizansko pesmijo. V prelepi Beli krajini smo se nato ustavili v eni od črnomeljskih vinskih kleti in ob zares strokovni razlagi pridelave grozdja, vina in kletarjenja okušali njihovo vinsko kapljico. Nato smo se skozi Kanižarico podali do Kostela. Izvrstna turistična vodnica nas je seznanila z zgodovino tega območja in z vsem žarom govorila o možnostih turistične ponudbe, ki zaenkrat žal ostaja le na papirju in pri obljubah.

Z organizacijo izleta, vodenjem, spremljajočim kulturnim programom, ki smo ga spleтали izletniki sami, smo se zadovoljni vrnili domov.

Jožica Valenčak

VI. Mednarodno srečanje folklornih skupin v Trzinu, na dan državnosti, 25. Junija

Zadnja od šestih prireditev Festivala Trzinska pomlad je bilo Mednarodno srečanje folklornih skupin, letos že šestič. Turistično društvo Trzin, kot glavni organizator te prireditve, si je že nabralo kar nekaj organizacijskih in poslovnih izkušenj, tudi z Narodnim domom Maribor, ki pripravlja Festival Lent, dobro sodelujemo.

Po proslavi ob dnevu državnosti in spominu na bitko v Trzinu leta 1991 so številni obiskovalci zares uživali. Skupaj z nastopajočimi smo našli preko 800 udeležencev festivala. Zagotovo je kljub praznikom k temu pripomoglo še lepo vreme, prost vstop

Foto: J. Seljak

in seveda folklorne skupine, kot Matsamo - Swaziland iz Južne Afrike, Degermelnik s severnega Cipra, KUD Sumarton iz Madžarske in seveda naša slovenska COF Ljubljane ter v času počitnic okrnjena otroška skupina iz Trzina. Program sta povezovala mentorica trzinskih mladih folkloristov Ana Lončar in predsednik KUD-a F. Kotarja Trzin Jure Lajovic ter harmonikar Jure Pestotnik. Za tuje folklorne skupine smo na praznični dan organizirali ogled Postojnske jame, Kamniške Bistrice, Arboretuma Volčji Potok, Ljubljane in seveda Trzina ter jih založili s spominki in s turističnim promocijskim gradivom.

Za letošnji Festival Trzinska pomlad smo organizatorji: Občina Trzin, KUD F. Kotar Trzin in Turistično društvo Trzin dobili kar nekaj sponzorjev, generalno pokroviteljstvo je prevzela Banka Domžale d.d.

Tokrat naj se zahvalimo še vsem, ki so prispevali tudi za FOLKLORNO PRIREDITEV: Biring d.o.o. Trzin - boter prireditve, Kalcer d.o.o. Trzin, AS Domžale - Moto Center d.o.o., Trzin, Habat Marjan s.p. Trzin, Banka Domžale d.d., Mlin in pekarna Krejan Trzin, Gostilna Narobe, Štefka Prelec s.p., Taubi tenis Trzin, Tiskarna Ozimek Trzin, Kulturno društvo Medjimurje Ljubljana, Slovenska turistična organizacija, Narodni dom Maribor, Radio Veseljak in Radio Hit. Zahvaliti se moram tudi vsem delovnim skupinam in posameznikom za sodelovanje, posebej Janezu Praprotniku in Andreju Ručigaju ter Franciju Peternelu, ki je strokovno zahtevno ozvočenje in brez tonske vaje moral postaviti v zelo kratkem času, ker oder v dogovorjenem roku ni bil nared.

Iskrena hvala Osnovni šoli Trzin za gostoljubje v šolskih prostorih in na športnem igrišču.

Za nas organizatorje pa so zahvala zadovoljni obiskovalci.

Jožica Valenčak

Cvetje na trzinskih mostovih in pred Centrom Ivana Hribarja

Foto: J. Seljak

Kot vsako leto, smo tudi letos v Turističnem društvu zasadili cvetje v korita na treh mostovih in korita pred Centrom Ivana Hribarja. Sadike so nam poklonili oz. sofinancirali Vrtnarstvo Hubat Dobeno, Vrtni center Gašperlin in Cvetličarna Grmes. Poletna vročina seveda zahteva stalno nego in zalivanje, za kar skrbijo predvsem gospa Zvonka Znidaršič, Lili Kepic, Tatjana Grmovšek.

Preko Odseva smo vas že obvestili, da tudi letos sodelujemo v projektu TZS »Slovenija - moja dežela, lepa in gostoljubna«. Vsi tisti, ki v lokalno tekmovanje še niste prijaviili svojega lepo urejenga in ocvetličenga doma, to še vedno lahko storite - prijavnice so na voljo v CiH, Ljubljanska 12/f.

Prireditve s podelitvijo priznanj za urejene domove bo - tako kot vsako leto - zadnji petek v novembru.

TD Trzin

Turistično društvo gre na počitnice - kar nekaj nalog bo pa kljub temu treba nadaljevati ..

Foto: J. Seljak

Med te sodijo: zbiranje dokumentacije in drugih informacij v zvezi z zaščito blagovne znamke »Trzinska klobasa«, rezbarji pripravljajo table za domača hišna imena, končujemo zloženko za pešpot po mejah občine, pripravljamo vse potrebno za status našega društva kot društva v javnem interesu /status moramo obnoviti zaradi novega Zakona o društvih/, mnogo organizacijskih nalog je ostalo še od občnega zbora, komisija za urejene domove dela na projektu Slovenija, moja dežela, lepa in gostoljubna, preko TZS smo se vključili v akcijo za pripravo zakona o prostovoljstvu, poleg dosedanjih smo dobili novo turistično vo-

dnico Majdo Šilar in Občini Trzin bomo predlagali sprejem predpisov o lokalnem turističnem vodenju. Dogovarjamo se z vodstvom OŠ za sodelovanje v šolskem letu 2007/2008 ... Analiziramo zadnji dve prireditvi Florijanov sejem in Mednarodni folk. festival Med počitnicami načrtujemo izlet in predstavitev našega kraja: ali na tradicionalnem prazniku breskev v Prvačini ali na kmečkem prazniku v Šentprimožu v Podjuni. Ob že dopolnjeni 5. obletnici rezbarske skupine TD pripravljamo posebno zloženko, ki naj bi izšla jeseni, ob razstavi rezbarsko likovnih del IV. delavnice na gradu Jablje. **Jožica Valenčak**

Jeseni v Trzinu folklorna skupina za odrasle?!

Večletne želje posameznikov in tudi TD se bodo, izgleda, v jeseni uresničile.

Ponuja se nam priložnost pridobiti strokovnega vodjo folklorne skupine za odrasle.

Žal nam bi bilo, če te priložnosti ne bi izkoristili in zagotovili potrebno /vsaj 8 parov/ število udeležencev. Možna je tudi druga oblika, da skupaj z udeleženci iz Domžal ustanovimo folklorno skupino za oba kraja.

Prijave sprejemamo v TD Trzin oz. v Občinskem informativnem središču, Ljubljanska c. 12/f, do konca avgusta, z navedbo vaših osnovnih osebnih podatkov, ki bodo seveda uporabljeni le za folklorne dejavnosti. Prijavite se lahko vsi ljubitelji folklorne, stari od 17 let naprej.

V začetku septembra bomo organizirali z vsemi prijavljenimi in vodjem skupine sestanek in se dogovorili o načinu dela, prostoru in urniku vadb.

Vabljeni!

Za otroke

Obisk pri cicibanih

V vrtcu Palčica je bilo 12. junija veselo in sproščeno vzdušje. Kot vsako leto, smo tudi letos člani Društva prijateljev mladine Trzin obiskali cicibane - ŽABICE in STONOGE. Zakaj? To so otroci, ki se bodo v jeseni »preselili« v šolske klopi. Presenečenje je bilo obojestransko, člani društva smo prisluhnili njihovemu resnično ubranemu petju - žabice so zapele pesem Žabe svatbo so imele, stonoge pa Tam dol na ravnem polju. Mnogi so se lepo predstavili, vsi pa so znali povedati, kaj pomeni pojem prijatelj. Želeli smo jim približati ime in pomen našega društva. Morda nam je to delno tudi uspelo. Daril v živobarvnih vrečkah so se vsi zelo razveselili in se takoj lotili raziskovanja njihove vsebine.

Pripravljani smo prisluhniti

Člani Društva prijateljev mladine Trzin si prizadevamo, da bi mladim, mlajšim in najmlajšim krajanom pripravili čim več lepih, veselih in vsebinsko pestrih dogajanj skozi vse leto, tudi v počitniškem času. Vsi, ki se udeležujejo najrazličnejših prireditev, so zelo zadovoljni, zato člani društva, organizatorji, težko razumemo tako skromno odzivnost. V želji, da bi se približali interesom otrok in potrebam staršev, smo pripravili anketo za starše za aktivno preživljanje prostega časa otrok med letnimi, jesenskimi in zimskimi počitnicami. Nanjo naj bi odgovorili starši učencev od 1. do 5. razreda devetletke. Skoraj neverjetno, a žal resnično je, da smo dobili nazaj le 25 odgovorov in še to vsebinsko nepopolno izpolnjenih vprašalnikov. Isti vprašalnik je bil objavljen tudi v prejšnji številki Odseva s povabilom, da starši želje, predloge in pripombe pošljejo po elektronski pošti ali pa se tudi sami

včlanijo v Društvo prijateljev mladine Trzin. Žal ni bilo niti enega samega odziva.

V isti številki Odseva je bilo objavljeno tudi vabilo na DRUŽINSKO KOLESARJENJE. Vreme je bilo enkratno, kolesarjev - mentorjev dovolj, najmlajših kolesarjev in njihovih staršev pa nič oz. le eden. V sodelovanju s kolesarskim društvom Felixi Trzin bomo to obliko skupinskega kolesarjenja ponovili v mesecu avgustu in septembru.

Možnosti za plavanje

V sodelovanju s Športnim društvom Sonček iz Domžal smo ponudili trzinskim otrokom možnost vključitve v počitniške plavalne tečaje (začetne, nadaljevalne in izpopolnjevalne), in sicer po polovični ceni, ker bi del stroškov prispevalo društvo. Še vedno je čas za prijavo. Tečaji bodo potekali ves čas počitnic, prijavite pa se lahko po telefonu na štev. 01/721 91 80 ali faksu 01/721 91 85 vsak delovnik od 8.00 do 15.00 ali preko e-pošte (sd.soncek@gmail.co).

Tudi letos smo bili v okviru javnega razpisa za društvene dejavnosti Ministrstva za šolstvo in šport RS izbrani za projekt VSAK OTROK JE LAHKO USPEŠEN. Namenjen je otrokom prve triade in bo potekal skozi vse šolsko leto 2007/2008. V ta namen bo izvedenih 40 pedagoških ur delavnic. Projektno delo bo izvajano z otroki, ki se bodo nanj prijavili, in sicer v času podaljšanega bivanja.

Pripravljamo pa tudi nekaj novih oblik aktivnosti, ki jih bomo, glede na usmeritve na letnem občnem zboru, skušali uresničiti skupaj z Osnovno šolo, Knjižnico, Turističnim društvom, društvom Kresnička in vsemi ostalimi, ki bodo pripravljani z nami sodelovati.

Meta Železnik

Novice iz PD Onger Trzin

Pred nami so počitnice. Mnogi boste svoj prosti čas porabili tudi za planinarjenje, zato je prav, da napišemo nekaj napotkov za bolj varno obiskovanje naših gora.

- Če se s planinarjenjem oz. gorništvom ne ukvarjamo celo leto, je prav, da začnemo svoje **cilje izbirati postopno**, tako glede trajanja izleta in višinske razlike kot tudi glede težavnosti (pridobivanje telesne kondicije).
- Preden se odpravimo na daljšo, celodnevno turo, opravimo **nekaj krajših tur**, da si pridobimo kondicijo in hkrati preizkusimo sebe in opremo.
- Za dolge ture si **raje vzemimo dva dni**; ne pretiravajmo z »divjanjem« po planinskih poteh. Vzemimo si čas - gorništvu ne sme postati pehanje za osebnimi rekordi; gore ne smemo razvrednotiti na stopnjo telovadnic!! Raje opazujemo okolico, spoznavajmo naravo.
- Pred planinsko turo preberimo **primerno literaturo** o gibanju v gorah, nevarnostih, prehrani, opremi, vremenoslovju - ta pravila, nasvete in napotke bomo morda zelo potrebovali. Kvalitetne vzgojne gorniške literature je na tržišču dovolj - če se med to množico ne znajdete, pošljite vprašanje na naslov našega PD (info@onger.org). Slovenci smo žal nagnjeni k pretiravanju o svojih sposobnostih v gorah in uporabo vzgojne gorniške literature radi »preskočimo« - v nasprotju z ostalimi razvitimi gorniški narodi.
- Seznanimo se s tem, **kaj pomeni oznaka poti** (lahka, zahtevna, zelo zahtevna), kakšne težave nas bodo čakale in kakšno opremo bomo potrebovali. Dobro je, da se pred turo poučimo o pravilni uporabi zemljevida.
- Na zahtevnih poteh upoštevajmo, da so **poti in varovala morda poškodovana**. Podatek o poškodbah poti ali varoval čimprej sporočimo na Planinsko zvezo Slovenije.
- Na turah, ki so označene kot zahtevne, obvezno uporabljajmo **plezalno čelado**, na zelo zahtevnih pa še **samovarovalni komplet**. Za vzpenjanje po jeklenicah so koristne usnjene rokavice. Opremo si lahko za minimalno obrabnino sposodite tudi v domačem PD.
- **Vpisujemo se v vpisne knjige**. Vpišimo podatke, ki so zahtevani, in ne čakajmo po njih. Vpisna knjiga na vrhu je zaradi pomoči reševalcem v reševalnih akcijah, ne pa zato, da v njih puščamo svoje umetniške umotvore.
- **Mobilni telefon** nam lahko v primeru nesreče veliko pomaga oz. zelo skrajša odzivni čas do prihoda reševalcev na kraj nesreče. Naj bo baterija napolnjena. Ne uporabljajmo ga po nepotrebem. Upoštevajmo, da pokritost gorskega sveta s signalom našega aparata ni popolna in ni vedno zanesljivo, da bomo lahko sporočili svojo morebitno stisko.
- **Srečanja s kačami**: Poznavalci napovedujejo letos povečano število kač. Ne ubijajmo jih! Ob morebitnem ugrizu takoj pokličemo GRS na tel. Številko 112!
- Ko gremo v gore v skupini, se nikoli ne ločimo od nje. Hodimo vedno skupaj. Če smo se odločili, da gremo na turo skupaj, se skupaj tudi vrnimo.
- **Padajoče kamenje, odlomi**. Nevarnost padajočega kamenja je stalna, saj so naše gore grajene iz apnenca. Nevarnost se še posebno poveča spomladi in poleti, ko skopni sneg. Nosimo plezalno čelado!
- **Nevihite**: V popoldanskem času se pojavi nevarnost vročinskih neviht. Spremljajmo vremensko napoved. Ture moramo začeti zgodaj in jih kmalu končati. Če se le da, turo zaključimo do 11. ure.
- **Snežišča** včasih ostanejo pozno v pole-

tje ali vse leto, predvsem v severnih in senčnih krajih. Izberimo si raje kopne ture po južnih pobočjih. Če pa se že odpravimo na turo, na katerih nas bo zlasti zjutraj pričakal pomrznjen sneg, se primerno opremimo (dobra obutev, cepin ...). Ne pozabimo pa, da se je treba uporabo cepina naučiti na primernih mestih, ne pa na sami turi!

- Če naletimo na snežišče, ki nima varnega izteka, in smo brez opreme (cepin in dereze), se vrnimo (nevarnost zdrsa).
- Marsikdo se bo odpravil v tuje gore in bo hodil po **ledenikih**. Upoštevajmo navodila za varno hojo po ledenikih in se naučimo reševanja iz ledeniških razpok že doma.

Poteka zadnje leto mandata sedanjega UO društva. Volilni občni zbor društva bo v januarju oz. februarju 2008. Vabimo vse, ki imajo željo, vizijo in energijo, da se nam pridružijo - planinsko društvo pokriva tako širok spekter dejavnosti, da se da hitro najti področje, kjer se lahko izkaže vsakdo!

Pa še nekaj kratkih novičk:

Mladinski odsek

- Konec maja so zaključile z delom v šolskem letu 2006/07 planinske skupine: PS Bibe, PS Gamsi in PS Nore krave. Verjetno bo v naslednjem šolskem letu prišlo med planinskimi skupinami do manjše reorganizacije - po dvajsetih letih dela na OŠ Trzin se namreč poslavljata Emil in Irena (ne ve se še, ali začasno ali stalno).
- V času izida te številke Odseva bo na 21. mladinskem planinskem taboru na planini V

Klinu (Krnica) taborila trideseterica otrok, za katere vodstvo tabora pripravlja zanimiv program. Več o taboru bomo poročali septembra.

- Mladinski odsek vse bolj čuti pomanjkanje mladih, zagnanih članov, ki bi bili pripravljeni nadaljevati prostovoljno delo, ki je pomagalo odseku in društvu, da ga pozna po celi Sloveniji!

Kdor čuti pripravljenost za delo, ki človeka dokazano precej obogati, naj hitro napiše sporočilo in pošlje na naslov info@onger.org.

Vodniški odsek

- Septembra in oktobra pripravljamo precej zanimivih izletov - napovedi boste lahko našli na spletni strani društva (<http://onger.org/>), zanesljivo pa boste o izletu obveščeni, če pošljete na naslov info@onger.org sporočilo, na podlagi katerega vas bomo uvrstili na spisek naslovnikov vabil na izlete!

Športno-plezalni odsek

- Konec maja se je zaključil v OŠ Trzin plezalni krožek, ki je prvič deloval pod okriljem PD Onger Trzin.
- Ker smo 12.3.2007 pri Komisiji za športno plezanje registrirali

ŠPO Onger Trzin, bomo v naslednjem šolskem letu sodelovali na precej več tekmovanjih kot letos.

Že sedaj vabimo otroke, da se nam v šolskem letu 2007/08 pridružijo. Športno plezanje je namreč vse bolj popularno - in za Trzin, kot zelo majhno občino, je to izredno primeren šport, ki bi ga lahko bolj podprla tudi širša skupnost.

Propagandni odsek

- V okviru Propagandnega odseka že vneto zbiramo material za zbornik, ki ga bomo izdali naslednje leto, ko društvo praznuje 25-letnico. Obletnico bodo ob tem zaznamovala tudi zanimiva alpinistična, popotniška in botanična predavanja. **Emil Pevec**

Rop banke v Piramidi

Kot verjetno veste, je poslovalnico NLB Banke Domžale v Piramidi v industrijski coni v ponedeljek, 18. 6., oropal oborožen neznanec. Za Odsev smo skušali izvedeti kakšne nove podrobnosti. Vodja Poslovalnice v Trzinu Jožica Rihter nam je povedala, da o vseh podrobnostih še vedno ne more govoriti in do zaključka redakcije tudi ni vedela, ali so policisti nepridipravu prišli na sled. Sklepajo, da je bil na rop zelo dobro pripravljen. Vse skupaj je trajalo le dobro minuto. S pištolo oboroženi ropar je zamaskiran z motoristično čelado vstopil v poslovalnico. V njej sta bili, ob treh uslužbenkah, dve stranki. Ropar je s pištolo ustrelil le kaka dva decimetra nad glavo ene od strank v stekleno varovalno ogrado nad pultom prostora, v katerem je bila blagajničarka. Pričakoval je, da bo s tem razbil steklo, vendar je bilo to neprebojno, in so le okruški ranili stranko. Roparja to ni dosti zmedlo, ampak se je pognal na pult ob ograjenem prostoru za blagajničarko. Zgrabil je za rob steklene pregrade, ki sega skoraj do stropa. Od njega ga loči le slabih 30 centimetrov praznine, saj so tako zagotovili pretok zraka v prostor za blagajničarko. Roparju je zadostovala že tako ozka špranja in se je kljub okorni čeladi spretno zavihtel čez steklo v varovan prostor. Hitro je zbasal denar iz priročne blagajne v jopič ter zapustil banko.

Gospa Rihter je poudarila, da je bančna poslovalnica zgrajena in opremljena po vseh varnostnih zahtevah, še zlasti, ker so pred sedmimi leti doživeli neoborožen roparski napad. Vse uslužbenke so ravnale izredno profesionalno, kljub hudemu šoku ob streljanju. Ropar pa verjetno tudi ne uživa z ukradenim denarjem, saj je skupaj z njim vzel tudi t.i. dimni bankovec, nekakšno varnostno bombico, ki se sproži in obarva ukradeni denar takoj, ko zapusti banko. Ropar je moral biti zelo dober »športnik« in dobro pripravljen na omenjeni rop, vendar se je verjetno uštel, saj je najbrž pričakoval, da bo tistega ponedeljka, ki je bil blizu plačilnemu dnevu in sredi industrijske cone, dobil precej več denarja. Vodja poslovalnice banke je povedala, da vsota odnešenega denarja ni bila tako veli-

ka, saj banka s podjetji in zasebnimi strankami večino posluje brezgotovinsko, preko elektronske banke. Če bomo izvedeli še kaj novega, bomo v Odsevu o tem seveda poročali.

MŠ

Jubilejni prikaz starih kmetijskih strojev

V soboto, 9. junija, so se pod gradom Jable že desetič zbrali ljubitelji stare kmetijske tehnike. Kraj dogajanja sicer leži v občini Mengeš, je pa neposredno ob meji z občino Trzin. Na prireditveni prostor so pripeljali blizu 100 starih traktorjev, med njimi tudi tistega, ki ga je prizadevni lastnik predelal na lesno maso. Na razstavnem prostoru smo lahko videli tudi drugo kmetijsko tehniko, med drugim tudi stari gasilski avto in črpalko, ki jo je pripeljala konjska vprega. Kot zanimivost naj poudarim, da so imeli v Trzinu vmesno postajo traktorji, ki so potovali od Prekmurja do Pirana. Nenazadnje, paša za oči pa so bili tudi stari osebni avtomobili.

Tako razstavljalcev kot obiskovalcev je bilo veliko in prizadevni prireditelji so poskrbeli tudi za spremljajoče aktivnosti - najrazličnejša tekmovanja, srečelov, dobro glasbo in jedadčo ter pijačo. Dobre volje ni manjkalo. **Zoran Rink**

Skupina za pomoč dementnim

Slovenska filantropija pripravlja redna srečanja skupine za pomoč dementnim. Skupina je zelo odprta za vse, ki si želite izvedeti kaj več o demenci ali ste pripravljeni žrtvovati nekaj svojega prostega časa kot prostovoljec.

Za več informacij pokličite na Slovensko filantropijo:

Nino Lukashevich (01 433 40 24, 051 389 895,

nina.lukashevich@filantropija.org)

ali Ano Cajnko (041 694 360).

Redarji za vzgled

Že nekaj časa v Trzinu deluje kar prizadevna redarska služba, saj večkrat slišimo ljudi, kako presenečeno negodujejo nad redarsko vestnostjo. V Trzinu ni več »varno« puščati avtomobil kjerkoli, saj lahko ob nepravilnem parkiranju dobite tudi obvestilo redarske službe, da tako ne gre. Vendar pa to za redarje očitno ne velja. V iskalo našega fotoaparata je kar padel redarski službeni avtomobil, ki je kar lep del dopoldneva oviral izvoz drugemu avtomobilu in dostop do vhoda v kulturni dom. Mogoče je redar tako zadrževal »nepridiprava«, ki je pravilno parkiral. MŠ

Prostori za lokale v T-3 se polnijo

V bodočem ali pa že sedanjem središču Trzina, ki ga delovno še vedno imenujejo T-3, bi morale biti po načrtih projektantov vse polno lokalčkov, trgovnic in drugih za prijetnejše življenje v kraju potrebnih javnih in zasebnih podjetij. Stanovanja v T-3 so že

pravno naseljena, prostori v pritličju, ki so namenjeni poslovni in drugim dejavnostim, pa se polnijo zelo počasi. Pravijo, da zato, ker v Trzinu še ni dovolj prebivalcev, manjše trgovnice pa imajo tako ali tako že tudi drugod hudo konkurenco v velikih nakupovalnih središčih. Razmere naj bi se nekoliko popravile, ko bodo čez cesto nasproti sedanjim blokom zgradili še en tak blok, v katerem bo poleg doma za ostarele in varovanih stanovanj tudi nekaj običajnih stanovanj. Verjetno zaradi tistih nekaj stanovanj strank v lokalih ne bo prav dosti več, vseeno pa sta v zadnjem času le odprla vrata dva nova lokala. Najprej smo dobili še eno zavarovalniško poslovalnico, pred kratkim pa tudi trgovnico z žensko kozmetiko in podobnimi izdelki, ki so večinoma bolj namenjeni ženskam.

Knjižnica Tine Orel Trzin

Poletni urnik velja od 1.julija do 2.septembra 2007!

PONEDELJEK	14.00 - 19.00
TOREK	zaprto
SREDA	14.00 - 19.00
ČETRTEK	zaprto
PETEK	9.00 - 13.00

Kamnita roža spet stoji

Podjetje Baloh je pred leti pred svojimi poslovnimi prostori postavilo zanimivo kamnito skulpturo v obliki cveta. Ko so trgovino preselili v nove, večje prostore, so preselili tudi omenjeno skulpturo, vendar jo je nekdo kmalu podrl, in je žalostno ležala na zelenici. Zdaj kamniti cvet spet stoji in razveseljuje mimoidoče. Pohvalno je, da so tudi zasebna podjetja pripravljena tako olepšati sicer včasih kar dolgočasno podobo industrijske cone.

Tomaž je dobil srebrno priznanje

Trzinci so bili vedno iznajdljivi in podjetni, z razvojem industrijske cone pa so v Trzin prišli tudi podjetniki, ki neredko živijo tudi od izvirnih zamisli in izdelkov, s katerimi osvajajo trg. Med trzinskimi inovatorji pa gre prav gotovo posebno mesto Tomažu Pevcu, ki ga bolj poznamo po družinskem lesarskem podjetju, ki ga vodi v Trzinu. Pred leti smo ga bralcem tudi predstavili kot strastnega potapljača, nedavno tega pa je na ženevski razstavi inovacij prejel srebrno medaljo za svoje plovilo na podvodnih krilih, ki ga je Tomaž poimenoval Tsunami. Nagrajeno plovilo je najnovejši izdelek iz serije njegovih plovil. Ker je navdušen potapljač, si je že pred leti izdelal plovilo, nekakšen katamaran oziroma pedolino na nožni pogon, s katerim je lahko prevažal svojo potapljaško opremo do mest, kjer se je potapljaj. Prvemu plovilu je sledilo še več podobnih, vendar se vsak ponaša s kakšno izboljšavo in novo domisljico, tako da so primerni za različne potrebe. Nazadnje pa se je Tomaž odločil tudi za izdelavo plovila na motorni pogon, da pa bi zmanjšal porabo goriva, je plovilo zasnoval na podvodnih krilih. Ko vozilo požene, se dvigne na ta

krila, tako da v stiku z vodo ostane le tisto, kar je nujno potrebno. Plovilo deluje na podoben način kot hidrogliserji, ker pa je na ta način zelo zmanjšal upor, je tudi poraba goriva majhna. Vendar to ni Tomažev edini izum. Ponaša se tudi s podvodnim kolesom na nožni pogon, ki mu pravi kar podmornica, ponosen pa je tudi na izvirno reflektorsko podvodno luč, s katero si olajša podvodno snemanje, med njegovimi izumi pa vzbuja pozornost tudi ohišje za podvodno kamero. Tomaž pravi, da ne more samo poležavati na plaži, ko se ukvarja s podvodnimi užitki, pa razmišlja, kaj bi se dalo izboljšati in narediti drugače.

O nastanku človeka

Prolog

Naša zgodba se začne v Afriki pred sedmi milijoni let, ko se je človek v boju za obstanek ločil od svojih najbližjih sorodnikov. V Čadu izkopani fosil iz tistega časa, imenovan *Sahelantropus tchadensis*, bi lahko bil priča te ločitve. Anatomija ostankov kaže, da bi lahko bil naš prednik in tudi živel je v okolju, v kakršnem je začela nastajati naša vrsta: drevesa, travniki in reke.

Uvod

Nove vrste nastajajo zaradi klimatskih sprememb, in tudi pri nastanku človeka je bilo tako. Nekoč je bila vsa Afrika poraščena z džunglo, v kateri so živeli predniki današnjih človeških opic. Po drevesih so se premikali tako, da so se med visenjem pod vejami preprijemali s prednjimi nogami, kakor se še danes spretno pregugavajo vse človeku podobne opice.

Pred 15 milijoni let pa je začela afriška celina pokati po šivu, ki se še vedno kot globok jarek vleče od Rdečega morja do južne Afrike. Ob nastanku razpoke se je nagubala tudi zemeljska skorja ob njej in o dogodkih priča med drugim tudi etiopska visoka planota in ognjenik Kilimandžaro. In deževni oblaki, ki so prej z zahoda prinašali dež celi Afriki, so poslej vedno več svojega mokrega tovora odložili na dvigajočem se gorovju. Džungla je začela hirati in pred kakšnimi osmimi milijoni let se je vzhodno od jarka postopno spremenila v travnike s posameznimi otoki redkega gozda in grmičevja.

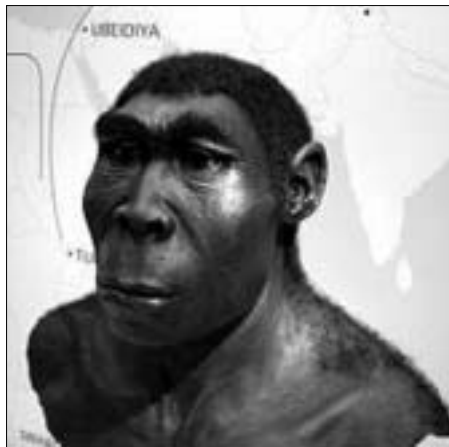
Zasnova

Takrat so nekatere opice odšle za gozdom in še vedno živijo v njem, druge pa so začele hoditi po svoje. Ker so zaradi premikanja s pregugavanjem že imele pokončno držo, se jim je bilo treba za hojo po dveh presenetljivo malo spremeniti. V naslednjih nekaj milijonih let se je tako razvila vrsta opic, ki so še vedno spretno plezale po drevju, toda med vedno redkejšimi drevesi so hodile po zadnjih nogah. Njihove ostanke so najprej našli v južni Afriki, zato so jih poimenovali *avstralopiteki*, južne opice.

V grobem jih delimo na robustne in nežne in med slednjimi gre iskati naše prednike. Ne posebno spretno so hodile po dveh nogah, po vseh drugih lastnostih telesne zgradnje pa so bile rastlinojede opice. Eden njihovih najbolj znanih predstavnikov je zaslovel pod imenom Lucy in je živel pred tremi do štirimi milijoni let na območju današnje Etiopije.

Prva medigra

Pokončna hoja je prinašala v boju za obstanek nekatere prednosti. Sprednje okončine so bile proste za uporabo orodij in z metanjem kamenja se je bilo mogoče v skupinah braniti pred roparji. Velike skupine so bile

uspešnejše od majhnih, v večjih skupinah pa je pamet bolj pomembna kot v majhnih. Evolucijski pritisk je torej deloval v smeri izpopolnjevanja dvonožne hoje, spretno uporabe rok in predvsem večanja možganov.

Prvo dejanje

Nekateri avstralopiteki so se tako odločili, da bodo preživali na povsem nov način, z uporabo orodja. Iz fosilnih ostankov izpred dveh milijonov let prepoznamo dve vrsti pračloveka.

Najprej je bil najden bolj znani *Homo habilis*, spretni človek. Ime je dobil po izdelovanju in uporabi preprostega orodja. Imel je opazno večje možgane kot avstralopiteki, sicer pa je bil še vedno bolj podoben opici kot človeku in skoraj gotovo ni bil naš prednik. Manj znan je kasneje odkriti *Homo rudolfensis*, človek z Rudolfovega (sedaj Turkankega) jezera. Po anatomiji je bil bolj podoben človeku kot opici in je tudi izdeloval in uporabljal orodje. Jedilnik si je znal popestriti tudi z mesom, če je le prišel do njega.

Odločilni korak

Pred 1,8 milijona let se je iz njega razvil prvi res pravi človek, pokončni človek ali *Homo erectus*. Pomenil je pravi prevrat v razvoju človeka. Že njegovo ime kaže, da se je dokončno zravnil. Imel je atletsko postavo in velik sodast prsni koš, ki mu je omogočal globoko dihanje in učinkovito preskrbo s kisikom. Tudi dlako je izgubil in hladil se je z znojenjem. Poseben krvni otok v glavi mu je omogočal učinkovito hlajenje možganov. Bil je najbolj zdržljiv tekač med vsemi bitji v peklenski vročini savane tistega časa.

Njegovi novorojenčki so bili enako nebogljeni kot naši in so potrebovali dolgotrajno nego. Imel je le malo manjše možgane kot mi in nedvomno je obvladal preprost govor. Palec na roki mu je omogočal človeški 'pincetni prijem', s kakršnim še danes držimo orodje pri natančnih opravilih. Skoraj gotovo je bil tudi lovec. Uporabljal je izpopolnjeno tehniko izdelovanja najrazličnejših kamnitih orodij. Njegove najstarejše primerke zato

nekateri imenujejo človek rokodelec, *Homo ergaster*.

Bil je prvi pravi človek in bil je neverjetno uspešen. V 'prvem valu' se je razširil skoraj po celem svetu, njegove ostanke so našli v Gruziji, v Indoneziji, na Kitajskem in tudi v južni Evropi. Eden izmed najbolj znanih skoraj popolnih fosilnih ostankov je 'deček iz Turkane'.

Druga medigra

Iz obdobja med šeststo in stotisoč let nazaj poznamo mnogo med seboj podobnih fosilnih ostankov, za katere medsebojno sorodstvo ni gotovo. Pogosto jih označujejo z *arhaičnim Homo sapiensom*. Eden izmed njih je kot heidelberški človek v 'drugem valu' ponovno osvojil Evropo in se kasneje razvil v neandertalca.

Zadnje dejanje

Končno je pred stotisoč leti stopil na prizorišče moderni razumni človek, *Homo sapiens sapiens*. Na njem ni bilo nič posebno novega, bil je le do kraja izpopolnjen model pokončnega človeka. Izdeloval je čudovita orodja iz kamna, lesa in kosti, pa tudi oblačila, nakit in umetnine. Kot vemo, je tudi govoril. In v 'tretjem valu' je dokončno zavzel res ves svet. Najprej Azijo, nato je izumil plovbo po visokem morju in naselil Polinezijo, Avstralijo in Novo Gvinejo. Nato pa kot kromanjonski človek še Evropo in prav nazadnje tudi Novi svet.

Mimogrede pa je tudi iztrebil in uničil vse, kar mu je bilo napoti, in to nadvse uspešno počne še danes.

Nič od povedanega mu ni bilo pretežko, bil je namreč naše vrste. Če bi ga odraslega predstavili v naš čas, bi se težko naučil naše govorice, kakor se vsak odrasel človek težko nauči tujega jezika, in bi za vedno ostal tujec v tuji deželi. Če pa bi ga vzeli iz zibelke in vzgajali danes, ga ne bi mogli razlikovati od nas.

Epilog

Zgodba o nastanku človeku je zapletena in polna škrbin. V glavnih potezah je nedvomno tekla kot opisano, v vseh podrobnostih pa najbrž ne. Predvsem pa ni tekla kakor gledališka igra, v kateri se vsako dejanje konča, preden se začne naslednje. Avstralopiteki so tako preživeli začetke človeka in poslednji so izumrli šele pred milijonom let. Prav tako so po svetu živeli potomci pokončnega človeka še dolgo potem, ko se je že pojavil moderni človek, in enako velja tudi za neandertalca. Morda je do Kitajske kot prvi prišel že *Homo rudolfensis*. Povsem gotovo pa so vse vrste nastale v Afriki in od tam osvajale svet. Prevladuje mnenje, da so pri tem izpodrinile potomce iz prejšnjih valov, vendar ni povsem izključeno, da se niso včasih tudi pomešale z njimi. **Drago Kostrevc**

V SPOMIN

*Tiha bolečina spremlja spomin na večer, 9. julija 2006,
ko je prenehalo biti tvoje srce, dragi*

Franci Mušič

Bilo je življenje, bogato in lepo, in bil je čas, čudovit in plemenit.
Spomin na tvoj življenjski čas ostaja lep, globok in neminljiv.

Hvala ti, da si bil.

Vsem, ki z lepo mislijo ohranjate spomin nanj, hvala.

Tvoji dragi

ZAHVALA

V 98. letu nas je zapustila naša draga mama,
babica in prababica

Terezija Habjan

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti,
za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče.

Hvala tudi gospodu župniku Pavlu Krtu, pevcem in gasilcem.

Posebna zahvala pa dr. Zajc-Kraševc
in patronažni sestri Mirjam!

Vsi njeni

ZAHVALA

Iskrena zahvala vsem, ki ste

Franca Kmetiča

pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče.

Še posebej se zahvaljujemo organizaciji ZB mesta Ljubljana
in Gasilskemu društvu Trzin za poklon praporov,
svakinji Nataši ter pisateljici Bredi Smolnikar
za ganljive poslovilne besede.

Hvala vsem, ki ga boste ohranili v spominu.

Žena Dorca, hčerki Olga in Bojana z družinama

*Srce tvoje več ne bije,
bolečine ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, brata, strica in svaka

Alojzija Narobeta

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom
in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in maše.
Hvala gospodu župniku Pavlu Krtu za opravljen pogrebni obred,
pevcem skupine Krt za sočutno zapete pesmi, trobentaču za iz-
grano Tišino, zastavonoši, gasilcem in fotografu Jožetu Seljaku.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam v težkih dneh stali ob strani
in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Lojzetu narobetu v slovo in nam v spomin nanj

Dragi naš Lojzek!

Radi smo te imeli in nepopisno te bomo pogrešali. Pogrešali bomo tvoje
sprehode, nasmeh, kratek pogovor; vsako srečanje s tabo je polepšalo
dan. Prisrčen, skromen - ČLOVEK!

Bil si naš krojač. Od prtov, predpasnikov, različnih popravil, vse si nam
postoril. Tudi zadnji hip. Sam si poskrbel za iskanje in nakup primernih
drobnarij, predlagal, kako naj kak izdelek izgleda. Če smo zamudili kak-
šne dan, si že sedel na kolo in povprašal, ali se res ne mudi. Ko smo te
prosili za sodelovanje na prireditvah, ali za izposojanje kakega predmeta,
vedno si bil pripravljen pomagati. »Ne, tam ne bom, dam pa vam.« Ob
lanskem kresovanju si nam nabral kresničevje in strogo zabičal, da boš
preveril, če bo šopek krasil oder. »Ne, butar pa tam ne bom delal, dam
jih pa lahko.« In še mnogo, mnogo je teh vezi s tabo. Tudi osebno si mi s
svojo strokovno krojaško spretnostjo mnogo postoril.

Kako zelo te bomo pogrešali. Ne samo zaradi tvojih zaslug, zaradi tebe,
Lojzek.

Počivaj v miru in lahka naj ti bo ta naša zemlja, po kateri si se tako rad
sprehajal!

Turistično društvo Trzin

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA JULIJ, AVGUST IN SEPTEMBER 2007

21. 7. - 29. 7	Planinsko društvo Onger Trzin	21. mladinski planinski tabor - Krnica
18. 8.	Planinsko društvo Onger Trzin	Nogometni turnir na Korošici
19. 8.	ob 9.00 Šahovsko društvo	Tradicionalni šahovski turnir Bar Repek
22. 8.	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet v gorski svet
25. 8.	Planinsko društvo Onger	Izlet na Mangart
konec avgusta	Šahovsko društvo	Turnir za prehodni šahovski pokal občine Lukovica
8. 9.	Planinsko društvo Onger	Izlet na Peco
8. 9.	Športno društvo Trzin	Dan košarke - igrišče pred OŠ Trzin
14. 9.	Občina Trzin	Cooperjev test (šteje za športno značko Trzina) atletska steza OŠ Trzin
15. 9.	Planinsko društvo Onger Trzin	Poti po brezpotjih
19. 9.	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet v neznanu
22. 9.	Športno društvo Trzin	16 ur nogometa z ekipo Mengeške Loke - športni igrišče v Loki
22. 9.	Planinsko društvo Onger Trzin	Špik Hude police (Cima di Terrarosaa)
28. 9.	Športno društvo Trzin	Veliki turnir trojk v nogometu in košarki

Opombe: Več informacij o pridelkih PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.